

d l a t e g o

Biuletyn Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach
Organizacji Pożytku Publicznego KRS 0000068764 ISSN 2081-6367
Nr 1 (409) 25 stycznia 2026

**Program duszpasterski Kościoła w Polsce na rok 2025/2026
„Uczniowie-misjonarze”**

Św. Mateusz, 4, 12-23 Działalność Jezusa w Galilei [s. 2](#)

Ks. prof. Józef Kozyra: **Imię Jezus i obrzezanie [s. 2-4](#)**

O profanacji Krzyża w Kielnie [s. 12-14](#)

Ks. Stanisław Juraszek: **Meandry katolickiej Inteligencji [s. 20-21](#)**

Ks. Jakub Płonka: **Nauczanie papieża Leona XIV w „Adhortacji Dilexi Te” [s. 20-21](#)**

Z prezydentem Karolem Nawrockim rozmawia Piotr Legutko [s. 23-24](#)

Stanisław Waluś: **Murale, napisy, plakaty [s. 24-27](#)**

Piotr Lutyk: **Tak może być, Eurotitanic [s. 29-30](#)**

Małgorzata Todd: **Komu reparacje? [s. 30](#)**

Warto przeczytać [s. 30-33](#) Warto obejrzyć [s. 33-34](#)

Dekalog narodowego przetrwania [s. 35](#)

**Wypowiedź prezydenta RP Karola Nawrockiego podczas uroczystości 81. rocznicy
oswobodzenia więźniów obozu Auschwitz-Birkenau [s. 37-39](#)**

Ks. Piotr Buda: **Jak osiągnąć doskonały żal za grzechy [s. 40-41](#)**

Andrzej Dawidowski, Małgorzata Piechoczek: **1,5 % podatku i dar dla KIK [s. 41-42](#)**

Antoni Winiarski: **Niedzica na Spiszu [s. 43-44](#)**

„Święta Rodzina”. Obraz Szymona Kawalskiego z 1770 r. Ołtarz boczny w kościele św. Bartłomieja Apostoła z 1320 r. w Niedzicy (kod poczt. 34-441).

Fot. Antoni Winiarski.

Wersje kolorowe biuletynu „Dłatego” można pobrać: <http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/>

Św. Mateusz, 4, 12-23

Działalność Jezusa w Galilei

Gdy Jezus usłyszał, że Jan został uwięziony, wrócił do Galilei. Opuścił jednak Nazaret i zamieszkał w Kafarnaum nad jeziorem, na ziemiach Zabulona i Neftalego, aby spełniły się słowa proroka Izajasza:

*Ziemia Zabulona
i ziemia Neftalego,
wzdłuż drogi ku morzu,
Zajordanie, Galilea pogan.
Lud pogrążony w ciemności
ujrzał wielkie światło
i mieszkańcom mrocznej krainy śmierci
wzeszła światłość.*

Odtąd Jezus zaczął głosić: Nawróćcie się! Królestwo Niebios jest blisko!

Gdy Jezus przechodził nad Jeziorem Galilejskim, zobaczył dwóch braci: Szymona, zwanego Piotrem, i Andrzeja. Zarzucali właśnie sieć w jezioro, byli bowiem rybakami. Powiedział do nich: Chodźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi. Oni natychmiast porzucili sieci i poszli za Nim. A gdy poszedł dalej, zobaczył innych dwóch braci, Jakuba i Jana, jak ze swoim ojcem Zebedeuszem naprawiali w łodzi sieci. Ich także powołał. I oni natychmiast zostawili łódź i ojca, i poszli za Nim.

Odtąd Jezus chodził po całej Galilei, nauczał w tamtejszych synagogach, głosił Dobrą Nowinę o Królestwie i uzdrawiał ludzi z wszystkich dolegliwości.

*Biblia Ekumeniczna, wydanie II, przekład
ekumeniczny z języków oryginalnych
Towarzystwo Biblijne w Polsce,
Warszawa, 2018, s. 1951*

Imię Jezus i obrzezanie

Dr Antoni Winiarski: Szczęść Boże. Witam księdza profesora Józefa Kozyrę. Porozmawiamy o obrzezaniu i nadaniu imienia w tradycji żydowskiej.

Ks. prof. Józef Kozyra: Wspomniane przez Łukasza takie wydarzenia jak obrzezanie z nadaniem imienia w 2 rozdziale 21 wierszu zapisane w Ewangelii związane jest z życiem religijnym Jezusa i ukazuje jego tożsamość żydowską. Łukasz przedstawia Jezusa w realiach życia spo-

łeczno-religijnego, w jego dzieciństwie, również w aspekcie historiozbowczym.

Obrzezanie i nadanie imienia

Ewangelista Łukasz w 2 rozdziale w 21wersecie relacjonuje dwa połączone wydarzenia dotyczące nowo narodzonego Jezusa. Obrzezanie i nadanie imienia Jezus. Obrzezanie jest zabiegiem chirurgicznym, polegającym na obcięciu napletka. Znane było już 2900 lat przed Chrystusem w Egipcie.

Obrzezanie stosowały również ludy Afryki i Australii oraz Arabowie. W Izraelu obrzezanie ma znaczenie religijne i określa przynależność do narodu wybranego przez Boga, który zawarł z nim przymierze. Czytamy o tym w 17 rozdziale Księgi Rodzaju, jak Bóg zawiera przymierze z Abrahamem. Oto ten tekst 17 rozdziału: „Bóg rzekł do Abrahama: Ty zaś, a po Tobie Twoje potomstwo, przez wszystkie pokolenia zachowujcie przymierze ze Mną. Przymierze, które będziecie zachowywali między Mną i wami, czyli twoimi przyszłymi potomkami, polega na tym, że wszyscy wasi mężczyźni mają być obrzezani. Będziecie obrzezywali ciało napletka na znak przymierza waszego ze Mną, mówi Bóg. Z pokolenia na pokolenie każde wasze dziecko płci męskiej gdy będzie miało osiem dni, ma być obrzezane. Sługa urodzony w waszym domu lub nabyty za pieniądze, każdy obcy, który nie jest twoim potomkiem także ma być obrzezany. Obrzezany ma być sługa urodzony w twoim domu lub nabyty za pieniądze. Przymierze Moje, przymierze obrzezania, będzie przymierzem na zawsze, mówi Bóg. Nieobrzezany, czyli mężczyzna, któremu nie obrzezano ciała jego napletka, taki człowiek będzie usunięty ze społeczności twojej. Zerwał on bowiem przymierze ze Mną”. Stosownie do przepisów prawa starotestamentalnego obrzezaniu należało poddać chłopca w ósmym dniu po jego narodzeniu, jak napisano w tekście Księgi Rodzaju. Prawo o obrzezaniu miało dla Izraelitów tak wielkie znaczenie, że zaczęto dzielić wszystkich ludzi na dwie kategorie: obrzezanych i nieobrzezanych, których traktowano jako obcych i wrogów, jak o tym czytamy w 2 Księdze Samuela (2Sm 1,20; Est 4,17). Obrzezanie było wyrazem związku jaki powstawał przez ten akt między człowiekiem i Bogiem.

Już u starożytnych narodów obrzezanie miało związek z małżeństwem. Przez zabieg obrzezania stwierdzano, że chłopak jest zdolny do mał-

żeństwa. Ta idea małżeństwa związana z obrzezaniem widoczna jest w przedstawianiu związku łączności Boga z narodem wybranym. I tak to ukazują prorocy Ozeasz, Jeremiasz, Izajasz.

A w Nowym Testamencie jest to związek Jezusa z Kościołem, o czym pisze św. Paweł w 2 Liście do Koryntian w 11 rozdziale w 2 wersecie i w Liście do Efezjan w 5 rozdziale w wersecie 21 do 32.

Łukasz łączy fakt obrzezania Jezusa jako podstawowego wymogu religijnego dla Żydów z nadaniem imienia, co już zapowiedział Anioł Pański. Czytamy o tym w Ewangelii Łukasza w 1 rozdziale w 31 wersecie oraz w Ewangelii św. Mateusza w 1 rozdziale w 21 wersecie. Nie wiadomo dokładnie od kiedy Izraelici łączyli obrzezanie z nadaniem imienia nowo narodzonemu chłopcu. Na pewno ta praktyka jest już powszechna w czasach Nowego Testamentu; na przykład obrzezanie i nadanie imienia Janowi Chrzcicielowi jak czytamy w Ewangelii Łukasza w 1 rozdziale w 59 wersecie, czy św. Pawłowi-Szawłowi, o czym sam Paweł pisze w liście do Filipian w 3 rozdziale w 5 wersecie.

Imię oznaczało zaznaczenie zadania jakie dana osoba miała spełnić w życiu. Dlatego spotykamy się w Biblii z praktyką zmiany imienia, np. Abram na Abraham, Jakub na Izrael, Szymon, Piotr, Kefas, Szaweł, Paweł. Akt nadawania imienia zawiera myśl o wyznaczeniu drogi życiowej danego człowieka i definiowaniu roli, jaką ma spełniać. Wielką wagę przypisywano tym imionom, które zostały wskazane wprost przez Boga i zawierały jego imię, Jahwe lub Elohim, albo samo El. Imiona te zapowiadały i zawierały w sobie program działania. Takie imię nosi Jezus, Jezua lub Jehoszua, obwieszczając, że Bóg jest Zbawieniem lub Zbawicielem. Imię dziecku nadawał ojciec albo matka. Z obydwoma zwyczajami spotykamy się w praktykach biblijnych. Przykłady, kiedy imię nadawał ojciec znajdujemy w Księdze Rodzaju, kiedy to imię nadaje Abraham swojemu synowi Izmaelowi, a potem Izaakowi, a także Jakubowi. W Księdze Wyjścia jest napisane, że Mojżesz nadaje imię Gerszon swojemu synowi. O nadawaniu imienia przez matkę czytamy w Księdze Rodzaju. Są to bardzo ciekawe wersecy, może zapoznajmy się z nimi, rozdział 29, 30 i 35. W rozdziale 29, w wersecie 31 czytamy, co następuje o dzieciach Jakuba: „Gdy Jahwe widział, że Lea została odsunięta od łóża Jakubowego, otworzył jej łono. Rachela zaś była niepłodna. Lea poczęła więc i urodziła syna

i dała mu imię Ruben mówiąc: Wejrzał Jahwe na moje upokorzenie. Teraz mój mąż Jakub będzie mnie miłował. A gdy znów poczęła i urodziła syna rzekła: Usłyszał Jahwe, że zostałam odsunięta i dał mi jeszcze to nowe dziecko. Nazwała więc je Symeon. Potem znów poczęła i urodziła syna i rzekła: Już teraz mój mąż przywiąże się do mnie, bo urodziłam mu trzech synów. Dlatego dała mu imię Lewi. Jeszcze raz poczęła i urodziła syna i rzekła: Tym razem będę słać Jahwe. Dlatego nadała mu imię Juda. Po czym przestała rodzić”. To są słowa z 29 rozdziału. A z rozdziału 30 mamy następujący wersec 24: „Lea poczęła i urodziła szóstego syna Jakubowi i rzekła: Obdarował mnie Bóg wspaniałym darem. Teraz będę już miała pierwszeństwo u mojego męża, gdyż urodziłam mu sześciu synów. Dała więc synowi imię Zabulon. Wreszcie urodziła i córkę, którą nazwała Dina. A Bóg zlitował się i nad Rachelą, wysłuchał ją i otworzył jej łono. Gdy więc poczęła i urodziła syna Jakubowi rzekła: Zdjął Bóg ze mnie hańbę. A dając mu imię Józef, westchnęła: Oby Jahwe dodał mi jeszcze drugiego syna”.

I jeszcze jeden tekst z Księgi Rodzaju, kiedy matka nadaje imię synowi. Otóż chodzi tutaj o 35 rozdział 18 wersec: „Rachela, gdy życie z niej uchodziło, bo już konała, nazwała swego syna Benoni, bo urodziła w wielkich bólach”. Ojciec zaś nadał mu imię Benjamin, a ona nazwała swojego syna Benoni. Benoni, syn mojej boleści, a Benjamin, syn prawicy, która oznacza dobrą wróżbę, a więc tyle co szczęśliwy. Rachela umarła i została pochowana na drodze do Efrata, czyli do Betlejem.

Tu mamy przykłady nadawania imion przez matki, nie tylko przez ojców. Nadanie imienia Jezusowi w obydwu ewangelijnych relacjach u Mateusza w 1 rozdziale 21 i u Łukasza w 1 rozdziale 31 i w 2 rozdziale w 21 wierszu podkreśla inicjatywę Boga, który za pośrednictwem Anioła Pańskiego raz nakazuje to zadanie Józefowi, tak u Mateusza, a raz Maryi, tak u Łukasza, zapowiadając zbawczą misję Jezusa. Ewangelista Łukasz w 2 rozdziale w 21 wersecie podkreśla, że obrzezanie Jezusa ósmego dnia po narodzeniu i nadanie mu imienia wybranego przez Boga było zgodne z prawem Izraela.

Przez obrzezanie Jezus został prawnie przyjęty do wspólnoty ludu obietnic danych Abrahamowi i prawnie zaczął należeć do ludu wybranego, co podkreśla także św. Paweł w liście do Rzymian w 9 rozdziale w 4 wersecie. A w liście do Galatów św. Paweł w 4 rozdziale w 4 wersecie pisze:

„Kiedy nadeszła pełnia czasu, Bóg posłał swego Syna narodzonego z niewiasty, narodzonego pod prawem mojżeszowym, aby wykupił tych, co podlegali prawu mojżeszowemu, abyśmy mogli zostać usynowieni”. Przez obrzezanie Jezusa i nadanie mu imienia oznaczającego: Bóg Zbawia, otwarta została perspektywa spełnienia obietnic związanych z istotą przymierza z Bogiem.

Imię Jezus

W Piśmie Świętym Nowego Testamentu bardzo często pojawia się taki zwrot: „W imię Jezusa”. W ustach samego Jezusa przybiera on formę „W Moje imię” lub „W imię Moje”, a w ustach innych: „W imię Jego” lub „W Jego imię”. Ponadto zwrot ten występuje w bardzo ważnych, teologicznie niezwykle donośnych tekstach.

Wystarczy przytoczyć trzy takie teksty: „Kto wierzy w Niego”, czyli Jezusa, „nie podlega potępieniu, a kto nie wierzy, już został potępiony, gdyż nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego” czytamy w Ewangelii Jana 3,18. „Nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego Imienia, którym moglibyśmy być zbawieni” – tak napisano w Dziejach Apostolskich 4,12. I trzeci tekst: „Zostaliście obmyci, uświęceni i usprawiedliwieni w imię Pana naszego Jezusa Chrystusa” – 1 List do Koryntian 6,11.

Cóż to więc jest za imię, od wyznania którego uzależnione jest nasze zbawienie? Dziś powszechnie wiadomo, że imię Jezus to historyczne imię Syna Bożego. Anioł mówi do Maryi: „Oto poczniesz i porodisz syna, któremu nadasz imię Jezus” – czytamy w Ewangelii Łukasza 1,31. Anioł mówi też do Józefa: „Twoja małżonka Maryja porodzi syna, który się począł z Ducha Świętego, a ty mu nadasz imię Jezus. On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów” – czytamy w Ewangelii Mateusza 1,21.

Dla nas imię Jezus jest wyjątkowe. Darzymy je szczególnym szacunkiem. Tak jest zwłaszcza w polskim kręgu kulturowym, gdzie jest ono wyłączone ze świeckiego użytku. Jednak w wielu krajach latynoskich oraz w Hiszpanii imię Jezus było nadawane dzieciom na chrzcie w przeszłości i jest nadawane dzisiaj. Podobnie w czasach biblijnych imię Jezus, hebrajskie Jehoszua, w formie nieco skróconej Jeszua, a po grecku Jezus, było jednym z powszechnie używanych imion hebrajskich. I tak imię to nosi następca Mojżesza, Jozue, syn Nuna: Jehoszua.

Czytamy w księdze Jozuego 1,1: „Jezus”, w księdze Syracha 46,1, 49,12: „Jezus, syn Syracha”, w księdze Syracha 50,27: „Jozue, syn Jozadaka”, i tak samo w księdze Ezdrasza 2,2, 3,2, i 8 oraz 5,2. A w Nowym Testamencie oprócz Jezusa z Nazaretu, imię to nosi fałszywy prorok żydowski Bar Jezus, jak czytamy w Dziejach Apostolskich 13,6, czy chrześcijanin Jezus zwany Justusem, jak czytamy w Liście do Kolosan 4,11.

Jakież jest to imię Jezusa, które wypędza złe duchy, które czyni cuda, w którego imię będzie głoszone nawrócenie wszystkim narodom, w którym to imieniu narody nadzieje pokładać będą, które to imię gwarantuje spełnienie wszystkich prośb i które wreszcie wzywane będzie jako gwarant zbawienia wiecznego. Warto przypomnieć, że imię w Biblii znaczyło dużo więcej niż dla nas dzisiejsza informacja metrykalna.

Imię określało najgłębszą istotę nazwanej rzeczy, także jej zadania i moc. Tak więc imię Jezus, określające w Nowym Testamencie historyczną postać Syna Bożego, jest gwarantem mocy, gwarantem błogosławieństwa i zbawienia wiecznego, ale także jest aktem wyznania, że ten Jezus, Syn Maryi, jest Panem, Kyrios, całego stworzenia. „Jeżeli więc ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych, osiągniesz zbawienie” – czytamy w Liście do Rzymian, w 10 rozdziale, w 9 wersecie. Warto wrócić dziś do tej prawdy, która dla chrześcijan stała się tak oczywista, że niemal zapomniana. Wiara w to imię była podstawą całej pełnej mocy działalności Apostołów.

Gdy Jezus mówi dziś do nas, że będziemy w nienawiści z powodu Jego imienia, to nie tyle chodzi o imię własne, które było i jest powszechne, ale o to wyjątkowe, otrzymane od Boga Ojca imię, które jest źródłem błogosławieństwa i zbawienia, i które ma moc przynieść zbawienie nam i całemu światu. Dlatego z wielką pobożnością i chętnie wymawiamy imię Jezus, wzywając naszego zbawienia.

Dr Antoni Winiarski: Szczęść Boże księżu Profesorze. Bardzo dziękuję za tę konferencję o imieniu Jezusa.

Ks. prof. Józef Kozyra: Szczęść Boże.

*(spisane z nagrania dokonanego przez
dr. Antoniego Winiarskiego
i autoryzowane przez ks. prof. Józefa Kozyrę)
Opracował Robert Prorok*

Ojciec Święty Leon XIV do Polaków

Audycja ogólna – środa 10 XII 2025 r.

Witam serdecznie Polaków! Zwłaszcza organizatorów i uczestników konferencji poświęconej orędziu pojednania, jakie biskupi polscy skierowali do biskupów niemieckich sześćdziesiąt lat temu, a które zmieniło historię Europy. Niech słowa tamtego dokumentu – „Przebaczamy i prosimy o przebaczenie” – będą dla zwaśnionych dziś narodów świadectwem, że pojednanie i przebaczenie są możliwe, gdy rodzą się z obustronnego pragnienia pokoju i wspólnego działania, w prawdzie, dla dobra ludzkości. Wszystkim wam błogosławię!

Biuletyn Radia Watykańskiego 10 XII 2025

Audycja ogólna – środa 17 XII 2025 r.

Pozdrawiam serdecznie Polaków! Niech ostatnie dni Adwentu będą dla Was czasem zamyślenia i modlitwy. Przygotujcie się na przyjsie Jezusa, zwłaszcza poprzez sakrament pokuty i rekolekcje, dzięki którym doświadczycie prawdziwego pokoju, radości i sensu życia. Wszystkim Wam błogosławię!

Biuletyn Radia Watykańskiego 17 XII 2025

Audycja jubileuszowa – sobota 20 XII 2025 r.

Pozdrawiam serdecznie Polaków. Niech Dzieciątko Jezus napełnia pokojem wasze serca, rodziny, wspólnoty i całe społeczeństwo. Zawierzam Mu szczególnie ludzi młodych, aby z odwagą i pełni nadziei doceniali znaczenie sakramentalnego małżeństwa i byli otwarci na nowe życie. Błogosławionych Świąt Bożego Narodzenia!

Biuletyn Radia Watykańskiego 20 XII 2025

Audycja ogólna – wtorek 31 XII 2025 r.

Pozdrawiam serdecznie Polaków. W ostatnim dniu roku powróćcie pamięcią do znaków, które Bóg czynił w Roku Świętym w życiu każdego z was, w waszych wspólnotach i w waszym narodzie. Śpiewając w tym czasie kolędy, proście, by tajemnica Narodzenia Chrystusa jaśniała szczególnie w rodzinach. Wszystkich was błogosławię!

Biuletyn Radia Watykańskiego 31 XII 2025

Anioł Pański – wtorek 6 I 2026 r.

Pozdrawiam pielgrzymów polskich, a także licznych uczestników „Orszak Trzech Króli”, który odbywa się dzisiaj w Warszawie i w wielu innych miastach Polski, a także w Rzymie!

<https://idziemy.pl/wiara/papiez-pozdrowil-uczestnikow-orszakov-trzech-kroli91343/91343>

Audycja ogólna – środa 7 I 2026 r.

Serdecznie pozdrawiam Polaków! Wczoraj, zamykając Drzwi Święte, zakończyliśmy Rok Jubileuszowy. Niech drzwi waszych serc i domów pozostaną otwarte na Chrystusa. Łączę się w modlitwie z kapłanami niosącymi Boże błogosławieństwo do waszych domów, do rodzin, do chorych i osób samotnych. Wszystkim wam błogosławię!”

Biuletyn Radia Watykańskiego 7 I 2026

Podał Stanisław Waluś

Papież ogłosił List apostolski o kapłanach i ich tożsamości

8 grudnia 2025 r. papież Leon XIV podpisał List apostolski o kapłanach i ich tożsamości. List apostolski nosi tytuł „Una fedeltà che genera”.

Odnova Kościoła w dużej mierze zależy od posługi kapłańskiej – przypomina Leon XIV w ogłoszonym Liście apostolskim z okazji 60-lecia soborowych dekretów o kapłaństwie i formacji kapłańskiej. Cytując św. Jana Marię Vianneya podkreśla, że „Kapłaństwo to miłość serca Jezusowego”. Miłość tak silna, że rozprasza chmury przyzwyczajenia, zniechęcenia i samotności, miłość całkowita, która jest nam w pełni dana w Eucharystii. Miłość eucharystyczna, miłość kapłańska”.

Omówienie Listu:

<https://www.vaticannews.va/pl/papiez/news/2025-12/papiez-oglosil-list-apostolski-o-kaplanach-i-ich-tozsamosci.html>

Pełny List:

https://www.vatican.va/content/leon-xiv/pl/apost_letters/documents/20251208-una-fedelta.html

Papież Leon XIV – 25 grudnia 2025: Pokój nie rodzi się z siły, lecz z wysłuchanego płaczu

Kiedy kruchość innych przenika serce, wówczas rozpoczyna się pokój – podkreślił Papież w homilii w uroczystość Narodzenia Pańskiego, przypominając, że pokój nie rodzi się z siły, lecz z przyjęcia Słowa, które stało się ciałem i zamieszkało pośród ludzkiej bezbronności. Rodzi się on także z wysłuchanego płaczu.

https://www.vaticannews.va/pl/papiez/news/2025-12/leon-xiv-pokoj-nie-rodzi-sie-z-sily-lecz-z-wysluchanego-placzu.html?utm_source=newsletter&utm_medium=email&utm_campaign=NewsletterVN-PL

Papież Leon XIV – 25 grudnia 2025 – Papieskie orędzie Urbi et Orbi: Narodziny Pana to narodziny pokoju

Jezus jest Zbawicielem. Dzięki Jego łasce każdy z nas może i musi zrobić wszystko, co w jego mocy, aby oddalić nienawiść, przemoc i antagonyzmy, a praktykować dialog, pokój i pojednanie – podkreślił Papież Leon XIV w orędziu Urbi et Orbi. Prawdziwy pokój wymaga odpowiedzialności i otwarcia serca na cierpiących, a jego źródłem jest przyjęcie Dzieciątka z Betlejem, które przynosi nadzieję całemu światu.

https://www.vaticannews.va/pl/papiez/news/2025-12/papieskie-oredzie-urbi-et-orbi-narodziny-pana-to-narodziny-po-ko.html?utm_source=newsletter&utm_medium=email&utm_campaign=NewsletterVN-PL

Papież Leon XIV – 26 grudnia 2025 – Uroczystość św. Szczepana: Szczepan został zabity, ale nic nie pokona dzieła Boga

Historia św. Szczepana pokazuje nam, że piękno Jezusa i tych, którzy Go naśladują nie tylko przyciąga, ale może też zostać odrzucone – mówił Leon XIV w rozważaniu na Anioł Pański. Papież zapewnił jednak, że żadna siła nie jest w stanie pokonać dzieła Boga.

https://www.vaticannews.va/pl/papiez/news/2025-12/papiez-szczepan-zostal-zabity-ale-nic-nie-pokona-dziela-boga.html?utm_source=newsletter&utm_medium=email&utm_campaign=NewsletterVN-PL

Leon XIV we wstępie do książki: „O radości życia z Bogiem”

Papież Leon XIV napisał wstęp do książki brata Wawrzyńca od Zmartwychwstania zatytułowanej „O praktykowaniu Bożej obecności”. Pa-

pież podkreśla, że dzieło uczy, jak żyć każdym dniem w świadomości Bożej obecności i czerpać z niej duchową radość. Zwraca również uwagę na aktualność jego duchowych wskazań. To ta książka, o której Papież wspominał dziennikarzom podczas powrotu z podróży apostolskiej do Turcji i Libanu.

Nowa włoska edycja książki „La pratica della presenza di Dio” (znanej w Polsce pod tytułem: „O praktykowaniu Bożej obecności”) [przypis Robert Prorok: w sieci internetu dostępna po adresem:

http://floscarmeli.pl/zalaczniki/7944258_brat_wawrzyniec.pdf] ukaże się 19 grudnia nakładem Libreria Editrice Vaticana. Autor, prosty i pokorny karmelita francuski z XVII wieku, kształtował duchowość kolejnych pokoleń wiernych, w tym Roberta Prevosta. „Obok pism św. Augustyna i innych książek, jest to jeden z tych tekstów, które najbardziej wpłynęły na moje życie duchowe i ukazały mi drogę poznania i miłowania Pana” – pisze Papież we wstępie. (...) https://www.vaticannews.va/pl/papiez/news/2025-12/papiez-leon-xiv-napisal-wstep-do-ksiazki-brata-wawrzyńca.html?utm_source=newsletter&utm_medium=email&utm_campaign=NewsletterVN-PL

To najcichsza rewolucja” – Papieskie orędzie na Światowy Dzień Pokoju 1 stycznia 2025 roku

Z przesłaniem pokoju „nieuzbrojonego i rozbijającego” zwraca się Papież w orędziu na Światowy Dzień Pokoju. Leon XIV nawiązuje przy tym do paschalnego pozdrowienia Zmartwychwstałego i do pierwszych chwil swego pontyfikatu. Podkreśla, że słowa „Pokój z wami” są dziś „najcichszą rewolucją”, głoszoną każdego dnia przez następców Apostołów.

Omówienie orędzia w języku polskim na stronie Vatican News:

https://r.spclists.va/r.html?uid=F.hqJfYwGiX2zNA_aIX23NhEqiX3LNpK6iX3POaURKKaJfdc4ACGk0.1Ux8GNfrX59cP1l2c910n1PK4RIOtYKIVnKBAnLL7tq0DXHjR6pzcXuHBEtpiHih9D1wmghHH1lOv-L8iBVdtVw

Na zakończenie Papież odwołuje się do Jubileuszu Nadziei i proroctwa Izajasza o „przekuciu mieczy na lemiesz”. Jak podkreśla, Jubileusz „pobudził miliony ludzi do ponownego odkrycia siebie jako pielgrzymów i rozpoczęcia w sobie rozbiorzenia serca, umysłu i życia”.

Pełna treść orędzia w języku polskim:

AUDIOBOOK Encykliki Benedykta XVI o nadziei chrześcijańskiej

„Jubileusz dobiega końca, ale nadzieja, którą dał nam ten Rok, się nie kończy: pozostaniemy pielgrzymami nadziei!” – powiedział Leon XIV na ostatniej audyencji jubileuszowej. Aby pomóc w realizacji tego postanowienia polska redakcja Vatican News bezpłatnie udostępnia swoim czytelnikom audiobook encykliki Benedykta XVI *Spe salvi* o nadziei chrześcijańskiej.

Krzysztof Bronk (dziennikarz *sekcji polskiej Radia Watykańskiego*): *Spe salvi* to jeden z najważniejszych tekstów o nadziei chrześcijańskiej, dokument magisterium a zarazem duchowy przewodnik. Benedykt XVI wskazuje w nim, jak otworzyć się w wierze na dar nadziei chrześcijańskiej, żyć nią pośród codziennych przeciwności i już teraz doświadczać tego, co czeka nas w życiu przyszłym. Odwołując się do tekstów biblijnych i chrześcijańskiego doświadczenia, w szczególności do losów św. Bakhity, Benedykt XVI ukazuje, jak zmienia się życie człowieka, kiedy uznaje w Jezusie swego Pana i w Nim pokłada swoją nadzieję. Zestawia nadzieję chrześcijańską z pozornymi nadziejami świata, w tym z nowożytną wiarą w postęp. Wskazuje, gdzie i jak chrześcijanin może uczyć się nadziei, by już teraz wybiegać w swej codziennej egzystencji ku życiu wiecznemu, ku któremu wiedzie nas Maryja, gwiazda naszej nadziei.

Link do audiobooka encykliki Benedykta XVI „*Spe salvi*”:
<https://www.youtube.com/watch?v=HcnHA8C0L3o>

Nadesłał Robert Prorok

Koniec Roku Świętego

Zamknięciem Drzwi Świętych w bazylice watykańskiej zakończył się wczoraj Rok Jubileuszowy 2025 Kościoła katolickiego. – Pięknie stać się pielgrzymami nadziei. I pięknie być nimi nadal razem! – wzywał Ojciec Święty Leon XIV, nawiązując do hasła Roku Świętego, którym były słowa: „Pielgrzymi nadziei”. (...) Po zamknięciu Drzwi Świętych Leon XIV przewodniczył Mszy św. w uroczystość Objawienia Pańskiego przy głównym ołtarzu bazyliki św. Piotra. (...)

Według danych Watykanu w Roku Świętym 2025, między 24 grudnia 2024 r., a 5 stycznia 2026 r., Przybyło prawie 33,5 mln pielgrzymów

ze 185 krajów świata. Wśród nich, poza Włochami, najliczniej reprezentowane były kraje: USA (12,57 proc.), Hiszpania (6,23 proc.), Brazylia (4,67 proc.), Polska (3,69 proc.) oraz Niemcy (3,16 proc.).

Kolejny wielki jubileusz w Rzymie będzie miał miejsce nie za 25 lat, ale już w 2033 r. Będzie to 2000. rocznica śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa.

*SJ, KAI, Vatican News, Nasz Dziennik,
nr 4 (8475), 7 I 2026, s. 9
Wybrał Stanisław Waluś*

Święty Jan Paweł II Wielki

Czesław Ryszka

Święty XXI wieku. Jan Paweł II

Wydawnictwo SALWATOR, Kraków 2011

Na progu śmierci

(...) Jednak najbardziej nieprawdopodobne zdarzenie miało miejsce podczas samej operacji. Była ona bardzo skomplikowana. Trwała ponad pięć godzin. Na początek należało wyczyścić jamę brzuszną, wyrównać skutki utraty krwi, w kilku miejscach zaszyć okrężnicę oraz wyciąć 55 cm jelit. Właśnie w ostatniej części okrężnicy znajdowała się straszliwa rana, spowodowana bezpośrednio przejściem pocisku. Jak relacjonuje profesor Crucitti, „po zatamowaniu krwawienia, skontrolowaniu akcji układu sercowo-naczyniowego i stwierdzeniu, jak poważne są rany, pomyślałem, że sytuacja wymaga z mojej strony przede wszystkim zimnej krwi. Będąc całkowicie świadomy trudności mojego zadania, byłem jednakże przekonany, że wynik będzie pozytywny. Żaden ważny dla życia organ, jak tętnica główna, tętnica biodrowa czy moczowód nie zostały naruszone. Pocisk przeszedł przez kość krzyżową po przebiciu przedniej ściany brzucha. Obficie krwawiący system sprawił nam wiele kłopotu: dla powstrzymania krwotoku musieliśmy go powlec wyjałowionym woskiem. Ale pocisk otarł się tylko o ważne narządy, których uszkodzenie mogłoby spowodować śmierć i wydawało się, że sąsiadujące z nimi ośrodki nerwowe nie ucierpiały. To było zupełnie zdumiewające (...) Dziewięć milimetrów kula przeszła przez ciało Papieża nieprawdopodobnym torem, omijając wszystkie istotne dla życia organy, jakby prowadzona niewidzialną ręką. Jest to fakt, który nie da się wytłumaczyć w sposób naturalny”. (...)

s. 162

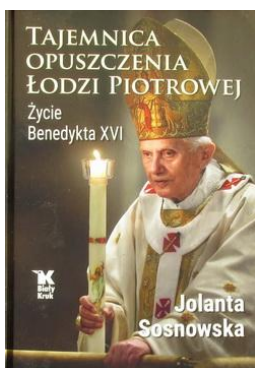
Wybrał Stanisław Waluś

Słowa św. Jana Pawła II do Polaków na stronie internetowej KIK w Katowicach

Co tydzień na stronie internetowej katowickiego KIK zamieszczane są krótkie fragmenty homilii św. Jana Pawła II. Zaczęliśmy od homilii, które wygłosił w 1991 r. podczas IV pielgrzymki do Polski, a dotyczyły one przykazań Dekalogu, który jest najlepszą drogą do uzyskania pełnej wolności. Od grudnia 2022 r. zamieszczane są fragmenty homilii z pierwszej pielgrzymki do Ojczyzny – w 1979 r. Na każdy tydzień wybrałem jedno – dwa zdania.

Stanisław Waluś

Ojciec Święty Benedykt XVI odszedł do domu Ojca (cz. XXVII)

Jolanta Sosnowska
Tajemnica opuszczenia
Łodzi Piotrowej
Życie Benedykta XVI
Biały Kruk, Kraków 2023

Rozdział 6: Następca Papieża Polaka

(...) Podczas Mszy św.
20 kwietnia 2005 r.
w Kaplicy Sykstyńskiej

na zakończenie konklawe z wielką pokorą mówił do kardynałów: „Uważam, że jest to szczególna łaska, którą wyjednał dla mnie mój poprzednik świętej pamięci Jan Paweł II. Wydaje mi się, że trzyma mnie on mocno za rękę; że widzę jego uśmiechnięte oczy i słyszę jego słowa, skierowane w tym momencie szczególnie do mnie: «Nie lękaj się». (...) Wbrew wszelkim moim przewidywaniom Boża Opatrzność, poprzez głosy czcigodnych ojców kardynałów, powołała mnie na następcę tego wielkiego Papieża.

Powracam dziś myślą do tego, co dwa tysiące lat temu wydarzyło się w okolicach Cezarei Filipowej. Wydaje mi się, że słyszę słowa Piotra: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego», i uroczyste stwierdzenie Jezusa: «Tu jesteś Piotr [czyli Opoka] i na tej opoce zbuduję Kościół mój (...). I tobie dam klucze królestwa niebieskiego» (Mt 16,16-19)”. (...)

Str. 90

Dalsza prezentacja książki w kolejnych numerach „Dlatego”, Stanisław Waluś

Błogosławiony kard. Stefan Wyszyński Prymas Tysiąclecia

Wierny syn Maryi

Całe Życie prymasa Stefana Wyszyńskiego było naznaczone obecnością i działaniem Matki Bożej. Tak było od dzieciństwa. Wspominał, że w jego domu rodzinnym wisiały dwa obrazy Maryi: Matki Bożej Ostrobramskiej i Czarnej Madonny. Mama pielgrzymowała do Wilna do Ostrej Bramy, tata – na Jasną Górę. (...)

*Ks. Wojciech Piotrowski, Różaniec,
nr 9 (831), wrzesień 2021, s. 6-7
Wybrał Stanisław Waluś*

Błogosławiony ks. Jan Franciszek Macha

Szlak księdza Jana

Gilotyna – Muzeum Śląskie

3 grudnia 1942 r. ostrze gilotyny spadło, gwałtownie kończąc życie Hanika na ziemi i rozpoczynając jego nowe życie w królestwie niebieskim. Niemcy za pomocą tego narzędzia zabili w katowickim więzieniu 556 osób. Byli wśród nich bracia Wieczorkowie z Panewnik, dzisiejszej dzielnicy Katowic, czy Józef Pukowiec, który organizował na Śląsku harcerski ruch oporu. Tę gilotynę – która za sprawą ks. Machy staje się dziś w jakimś stopniu relikwią – każdy może zobaczyć. Stoi w Muzeum Śląskim, na wystawie stałej poświęconej historii regionu. Można ją łatwo przegapić, bo jest ukryta w ogromnej skrzyni, do której zagłada się przez szybkę.

*Przemysław Kucharczak, Gość Ekstra,
Rok 2021, Śląski Męczennik, s. 34-39
Wybrał Stanisław Waluś*

Rok Jubileuszowy 2025

Świętość pośród trudów

Zakończenie roku jubileuszowego w katedrze [w Gliwicach] odbyło się 28 grudnia, w święto Świętej Rodziny, kiedy w liturgii czytany był fragment Ewangelii o jej ucieczce do Egiptu i powrocie do Nazaretu. Do tego też odniósł się biskup Sławomir Oder podczas Mszy św., której przewodniczył na zamknięcie Roku Świętego. (...)

Podkreślił, że św. Józef uczy nas tego, że prawdziwe bezpieczeństwo to nie stan posiadania czy stabilizacja finansowa, ale całkowite zawierzenie się Bogu. W jego przypadku, żeby chronić to, co najcenniejsze, czyli życie Jezusa i Maryi. – Spójrzcie na swoje ręce. W nich też jest przyszłość waszych dzieci, waszych małżeństw, waszej wiary, naszego Kościoła. Ten rok jubileuszowy miał nas uczyć, jak stawać się każdego dnia siewcami nadziei na wzór św. Józefa. Ludźmi, którzy nie boją się zaufać Bogu bardziej niż własnym kalkulacjom – przypomniał biskup gliwicki. (...)

Na koniec Mszy św. biskup gliwicki dziękował za zaangażowanie księży i osób świeckich w organizację różnych inicjatyw jubileuszowych i pielgrzymek, które miały przyczynić się do wzrostu wiary i dobra duchowego.

*Mira Fiutak, Gość Niedzielny, nr 2, rok CIII,
11 I 2026, Gość Gliwicki, s. III
Wybrał Stanisław Waluś*

Nowa funkcja biskupa gliwickiego

Biuro Prasowe Konferencji Episkopatu Polski poinformowało, że Ojciec Święty Leon XIV mianował 6 grudnia nowych członków Dykasterii Spraw Kanonizacyjnych. Wśród nich znalazł się bp Sławomir Oder, biskup gliwicki. (...)

W KEP bp Oder jest członkiem Rady Stałej, Rady Prawnej oraz Rady Ekonomicznej. W latach 1997-1999 był postulatorem w sprawie beatyfikacyjnej ks. Wincentego Frelichowskiego, a w latach 2005-2014 w sprawie beatyfikacyjnej i kanonizacyjnej Jana Pawła II. Od roku 2020 piastuje funkcję postulatora sprawy beatyfikacyjnej rodziców św. Jana Pawła II – Karola i Emilii Wojtyłów. Bp Sławomir Oder sakrę przyjął 11 marca 2023 roku podczas ingresu do katedry gliwickiej.

*KC, Gość Niedzielny, nr 50, rok CII,
Gość Gliwicki, 14 XII 2025, s. II
Wybrał Stanisław Waluś*

Święty Jan od Krzyża – 300-lecie kanonizacji i 100-lecie ogłoszenia doktorem Kościoła.

Penitencjaria Apostolska ogłosiła 6 października 2025 r. dekret o udzieleniu odpustu zupełnego z okazji Roku Jubileuszowego św. Jana od Krzyża. Obchody potrwać od 14 grudnia 2025 do 27 grudnia 2026, upamiętniając 300-lecie je-

go kanonizacji i 100-lecie ogłoszenia doktorem Kościoła.

Odpust będzie można uzyskać pod zwykłymi warunkami, biorąc udział w jubileuszowych wydarzeniach lub pielgrzymując do wskazanych kościołów – przede wszystkim do sanktuarium św. Jana od Krzyża w Segovii, gdzie spoczywają jego relikwie. Do miejsc jubileuszowych należą także kościoły w diecezjach Ávila, Segovia i Jaén.

Specjalną możliwość otrzymują osoby starsze, chore i niepełnosprawne, które mogą łączyć się duchowo z obchodami z domu, ofiarowując modlitwy i cierpienia.

Penitencjaria zachęca również kapłanów do intensywniejszego sprawowania sakramentu pokuty, aby wierni mogli głęboko przeżyć ten czas łaski. Rok Jubileuszowy ma być przestrzenią odnowy duchowej i ponownego odkrycia nauki św. Jana od Krzyża, której hasłem jest: „**Nadzieja otrzymuje to, czego się spodziewa**”.

za: carmelitaniscalzi.com
podał Robert Prorok

Życzenia naszych Duszpasterzy

Warszawa, Boże Narodzenie 2025 r.
*Wśród nocnej ciszy głos się rozchodzi:
Wstańcie pasterze, Bóg się wam rodzi,
czym prędzej się wybierajcie,
do Betlejem pośpieszajcie, przywitać Pana.*

Uroczystość Bożego Narodzenia A.D. 2025 niech napelni nasze serca radością, pokojem i wdzięcznością wobec Boga, który przyszedł na ziemię jako światło nadziei i źródło prawdziwej miłości. Nowo narodzony Chrystus niech daje siłę do życia Ewangelią i wrażliwość na bliźnich, aby nasza codzienność była świadectwem autentycznej wiary.

Życzymy, aby Nowy Rok 2016 był czasem ufnej modlitwy umacniającej naszą więź z Bogiem

oraz duchowej odnowy i misyjnej odwagi „Uczniów-misjonarzy”.

Z modlitwą i błogosławieństwem

+ Tadeusz Wojda SAC

Arcybiskup Metropolita Gdański

Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

+ Józef Kupny

Arcybiskup Metropolita Wrocławski

Zastępca Przewodniczącego

Konferencji Episkopatu Polski

+ Marek Marczak

Sekretarz Generalny

Konferencji Episkopatu Polski

Katowice, 25 grudnia 2025 r.

Pana zaś Chrystusa miejcie w sercach za Świętego i bądźcie zawsze gotowi do obrony wobec każdego, kto domaga się od was uzasadnienia tej nadziei, która w was jest. 1 P 3,15

Niech Jezus Chrystus,

którego Wcielenie przeżywamy każdego dnia, a świętujemy szczególnie w Boże Narodzenie, odnowi w nas wszystkich pragnienie zjednoczenia z Nim i gorliwość w dawaniu świadectwa i głoszeniu Jego Słowa. Jesteśmy bowiem uczniami-misjonarzami Chrystusa!

Na święta i Nowy Rok 2026 przesyłamy serdeczne życzenia z modlitwą i błogosławieństwem

+ Andrzej Przybylski

Arcybiskup Metropolita Katowicki

+ Damian Zimoń

Arcybiskup Senior Archidiecezji Katowickiej

+ Wiktor Skworc

Arcybiskup Senior Archidiecezji Katowickiej

+ Adam Wodarczyk

Biskup Pomocniczy Archidiecezji Katowickiej

+ Marek Szkudło

Biskup Pomocniczy Archidiecezji Katowickiej

+ Grzegorz Olszowski

Biskup Pomocniczy Archidiecezji Katowickiej

Nasz Dziennik, nr 296 (8467),

23-26 XII AD 2025, s. 12

Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan. Łk 2,10-11

Siostry i Bracia!

Kolejny raz będziemy świętować dzień, gdy Mesjasz zechciał przyjść na świat, a anioł ogłosił to wydarzenie pasterzom jako „radość wielką”.

On nie zamyka się w czasie. Chce narodzić się w życiu każdego z nas.

Z okazji świąt życzę, by ta wielka radość była naszym udziałem, bo Jezus rodzi się dzisiaj! Nie wczoraj, nie jutro, ale dziś przychodzi i chce być obecny w naszym świecie.

Niech radość z czasu spędzonego przy wspólnym stole, ze świątecznych prezentów będzie tylko początkiem wielkiej radości, którą Chrystus przynosi ze sobą!

Wasz biskup Sławomir Oder

*Gość Niedzielny, nr 51-52, rok CII,
21 XII 2025, Gość Gliwicki, s. I*

Podał Stanisław Waluś

Witamy nowego pasterza

W sobotę 20 grudnia [2025 r.] w Katedrze Wawelskiej odbył się ingres kard. Grzegorza Rysia na metropolitę krakowskiego. (...)

Przy dźwięku dzwonu Zygmunt o 10.30 przekroczył próg katedry kard. Grzegorz Ryś, któremu towarzyszyli abp Antonio Guido Filipazzi i abp Marek Jędraszewski. (...)

Nuncjusz apostolski w Polsce zaprezentował wiernym papieską bullę nominacyjną, a jej treść odczytał kanclerz Kurii Metropolitalnej w Krakowie, ks. Grzegorz Kotala. W dokumencie Leon XIV m.in. podkreślił, że gorliwość kard. Grzegorza Rysia, okazana w archidiecezji łódzkiej, stała się argumentem przemawiającym za powierzeniem mu archidiecezji krakowskiej. Nawiązując do wiernych Kościoła krakowskiego, napisał: „Wszystkich ich zachęcamy, aby przyjęli Cię jako ojca w wierze, którego należy czcić i słuchać”. Do adresata bulli apelował: „...sprawuj tę posługę gorliwie jako brat pośród braci i sługa pośród sług Bożych, mając przede wszystkim przed oczyma zbawienie wieczne powierzonych Ci wiernych...”.

Nawiązując do czytań, kard. Ryś zauważył w homilii, że słowo Boga objawia nam Kościół w figurze Maryi. (...) Zapowiedział, że na przełomie lutego i marca chciałby otworzyć synod diecezjalny. Zadeklarował też swe zaangażowanie na polu ekumenizmu. (...) Stwierdził też, że synodowanie i ekumenizm są w Kościele ze sobą powiązane i zaznaczył: – Bez ekumenizmu nie ma też ewangelizacji! (...)

*Maria Fortuna-Sudor, Niedziela, nr 1, 4 I 2026,
Niedziela Małopolska, s. I-II
Wybrał Stanisław Waluś*

Przewodniczący KEP w rocznicę wprowadzenia stanu wojennego: niech ta bolesna historia tamtych dni uczy nas troski o pokój

Niech bolesna historia tamtych dni przypomina nam, jak wielkim darem jest wolność. Niech jednocześnie uczy nas troski o pokój, jedność i szacunek wobec każdego człowieka – powiedział przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski abp Tadeusz Wojda SAC z okazji 44. rocznicy wprowadzenia stanu wojennego w Polsce. (...)

Od wielu lat Kościół katolicki włącza się 13 grudnia w inicjatywę „Ofiarom stanu wojennego. Zapal Światło Wolności”, polegającą na zapaleniu w oknie o godz. 19.30 symbolicznej świecy w hołdzie ofiarom stanu wojennego. Zapoczątkowana przez Instytut Pamięci Narodowej inicjatywa nawiązuje do gestu solidarności, jaki wobec Polaków żyjących w stanie wojennym, w Wigilię Bożego Narodzenia 1981 roku, wykonali – w Pałacu Apostolskim papież Jan Paweł II oraz w Białym Domu Ronald Reagan, prezydent Stanów Zjednoczonych – a także inni mieszkańcy ówczesnego wolnego świata.

<https://episkopat.pl/doc/238982.Przewodniczacy-KEP-w-rocznicę-wprowadzenia-stanu-wojennego>

Wybrał Stanisław Waluś

Kościół AD 2026

Najważniejszymi wydarzeniami w Kościele w roku 2026 będzie 800. rocznica śmierci św. Franciszka z Asyżu i wdrażanie postanowień synodu o synodalności. W Polsce nacisk będzie położony na katechezę, także dorosłych. (...) Po wizytach w Turcji i Libanie na papieża Leona XIV czekają liczne kraje, których szefowie państw i miejscowe episkopaty już go zaprosiły. (...)

Spotkania ze świętymi

Światowy wymiar będą miały uroczystości związane z 800. rocznicą śmierci św. Franciszka z Asyżu. (...) Inną świętą, którą Kościół wspominać będzie na całym świecie, jest Katarzyna Labouré, szarytka i mistyczka, która doświadczyła objawień Matki Bożej w 1830 r. w Paryżu. W tym roku, 31 grudnia przypada 150. rocznica śmierci apostołki Cudownego Medalika. (...)

Uczniowie i misjonarze

(...) Ważnym zagadnieniem, przed którym stoi Kościół w Polsce, jest odnowa parafii. (...) W Pol-

sce dobiega końca nowenna przed jubileuszem 200-lecia założenia przez bł. Paulinę Jaricot Żywego Różańca. (...) W Krakowie 6 czerwca przewidywana jest beatyfikacja dziewięciu polskich salezjanów, którzy zginęli z rąk Niemców podczas II wojny światowej w obozach koncentracyjnych Auschwitz i w Dachau. (...)

Jeden duch, jedna nadzieja

Tegoroczny styczniowy Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan przebiegać będzie pod hasłem „Jedno ciało. Jeden duch. Jedna nadzieja”. 6 stycznia mija setna rocznica założenia przez służebnicę Bożą Wincentę Jaroszewską Zgromadzenia Sióstr Benedyktynek Samarytanek Krzyża Chrystusowego. (...) Z kolei siostry benedyktynki miłości 24 września będą wspominać setną rocznicę śmierci ich założycielki bł. Kolumby Gabriel. W tym roku przypada też 150. rocznica urodzin bł. Elżbiety Róży Czackiej, założycielki i pierwszej przełożonej generalnej Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek Służebnic Krzyża. (...)

W diecezjach

Archidiecezja warszawska i gnieźnieńska oraz diecezje warszawsko-praska i łomżyńska będą obchodzić 125. rocznicę urodzin bł. Stefana Wyszyńskiego, niezłomnego prymasa Polski. Kościół krakowski uczci 75. rocznicę śmierci księcia kard. Adama Sapiehy, jednego z najwybitniejszych hierarchów Kościoła w Polsce, metropolity krakowskiego, kawalera Orderu Orła Białego.

Archidiecezja przemyska będzie wspominać 50. rocznicę śmierci służebnicy Bożej Anny Pauliny Jenke, pedagoga, która brała udział w tajnym nauczaniu, a po wojnie była nauczycielką szkół średnich w Jarosławiu. Diecezja bielsko-żywiecka wspominać będzie 450. rocznicę urodzin św. Jana Sarkandra, patrona diecezji, a także orędownika penitentów. Z kolei diecezja radomska wspominać będzie bp. Jana Chrapka, którego 25. rocznica śmierci przypada 18 października. (...)

Inne jubileusze

Jubileusz 250. rocznicy koronacji wizerunku Matki Bożej Łaskawej obchodzić będzie diecezja zamojsko-lubaczowska. (...) Stulecie obchodzić będzie tygodnik katolicki „Niedziela”. (...) Warto dodać, że w tym roku przypada też 200. rocznica urodzin Romualda Traugutta. Ten bohater narodowy, dyktator powstania styczniowego, głęboko wierzący katolik, został stracony przez władzę carską.

Patroni roku

Zgodnie z decyzją Sejmu RP patronami roku 2026 będą: Józef Maksymilian Ossoliński, bibliofil, powieściopisarz, poeta, twórca Ossolineum; Ignacy Daszyński, jeden z ojców niepodległości, marszałek sejmu; Józef Czapski, malarz, świadek zbrodni katyńskiej; Sergiusz Piasecki, pisarz; Stanisław Staszic, oświeceniowy pisarz i naukowiec; Mieczysław Fogg, piosenkarz. Patronem roku 2026 zostało też Polskie Radio.

Patronami wybranymi przez Senat RP będą: bł. Elżbieta Róża Czacka; Andrzej Wajda, reżyser; Jerzy Giedroyc, wydawca i publicysta, założyciel Instytutu Wydawniczego w Paryżu, redaktor paryskiej „Kultury”. Senat ustanowił także Rok Miasta Gdyni oraz Rok Robotniczych Protestów Czerwca 1976 r.

*Wojciech Świątkiewicz, Idziemy,
nr 01 (1047), 4 I 2026, s. 34-35
Wybrał Stanisław Waluś*

Komunikat Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski w związku z wydarzeniami w szkole w Kielnie

W związku z wydarzeniem zdjęcia i profanacji krzyża w szkole w Kielnie Komisja Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski wyraża oburzenie faktem, że dochodzi do tego rodzaju aktów wymierzonych przeciwko chrześcijaństwu oraz prawu dzieci do wychowania zgodnego ze światopoglądem ich rodziców. Bardzo dziękujemy wszystkim, którzy odważnie stanęli w obronie krzyża. Niech to bolesne doświadczenie nas nie dzieli, ale uczy wzajemnego szacunku dla własnych przekonań religijnych.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej zapewnia każdemu wolność sumienia i religii, która to wolność realizuje się także w prawie do publicznego manifestowania swojej religii (art. 53 ust. 1-2), które obejmuje, między innymi, umieszczanie symboli religijnych w przestrzeni publicznej. Prawo to jest konsekwencją zapisanej swobody wyrażania poglądów religijnych w życiu publicznym, która dotyczy szeroko rozumianego forum instytucji, w tym wystroju budynków publicznych, do których zaliczają się również szkoły (art. 25 ust. 2 Konstytucji RP). Prawo do umieszczenia krzyża w pomieszczeniach szkolnych gwarantuje wprost Rozporządzenie Ministra Edukacji z dnia 14 kwietnia 1992 r.

w sprawie warunków i sposobu organizowania nauki religii w publicznych przedszkolach i szkołach (§ 12). Takie rozwiązanie prawne podkreśla szczególną pozycję elementów chrześcijańskiego dziedzictwa narodowego w przestrzeni publicznej, w tym w szkole.

Ustawa „Prawo oświatowe” w preambule stwierdza wyraźnie: „Oświata w Rzeczypospolitej Polskiej stanowi wspólne dobro całego społeczeństwa; kieruje się zasadami zawartymi w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a także wskazaniami zawartymi w Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, Międzynarodowym Pakcie Praw Obywatelskich i Politycznych oraz Konwencji o Prawach Dziecka. Nauczanie i wychowanie – respektując chrześcijański system wartości – za podstawę przyjmuje uniwersalne zasady etyki. Kształcenie i wychowanie służy rozwijaniu u młodzieży poczucia odpowiedzialności, miłości Ojczyzny oraz poszanowania dla polskiego dziedzictwa kulturowego, przy jednoczesnym otwarciu się na wartości kultur Europy i świata”.

Komisja Wychowania Katolickiego oczekuje od instytucji państwowych zdecydowanych działań na rzecz zagwarantowania szacunku do symbolu krzyża, by incydent, do którego doszło w szkole w Kielnie, nie powtórzył się więcej.

Bp Wojciech Osiał

Przewodniczący Komisji Wychowania
Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski
Warszawa, 8.01.2026

<https://episkopat.pl/doc/240782.Komunikat-Komisji-Wychowania-Katolickiego-Konferencji>

*Nasz Dziennik, nr 8 (8479), 12 I 2026, s. 2
Podał Stanisław Waluś*

E-mail z Ordo Iuris

Szanowny Panie,

w ubiegłym tygodniu Prezes Instytutu Ordo Iuris mec. Jerzy Kwaśniewski pisał do Pana o sprawie z Kielna, gdzie na oczach uczniów nauczycielka wyrzuciła krzyż do kubła na śmieci.

Jeśli do tej pory nie udało się Panu zapoznać z treścią tamtej wiadomości, to załączam ją poniżej i zachęcam do nadrobienia zaległości. Tym bardziej, że sprawa dynamicznie się rozwija.

W tym tygodniu rodzice uczniów z Kielna zostali telefonicznie powiadamiani przez Policję o planowanych na następny dzień (w szkole!) przesłuchaniach dzieci.

Rodzice chcieli uczestniczyć w przesłuchaniach, ale funkcjonariusze aktywnie ich zniechęcali. Ostatecznie przesłuchania dzieci rozpoczęto

w budynku szkoły – bez udziału rodziców, odmawiając uczestnictwa także powołanym przez nich prawnikom!

To oczywiste naruszenie gwarancji praw dziecka, praw rodziców i przepisów kodeksu postępowania karnego, który stanowi, że przesłuchania nieletnich powinny się odbywać w obecności rodzica. Co więcej, wezwanie na takie przesłuchanie musi być pisemne, doręczone z trzydniowym wyprzedzeniem, zawierające ponadto graficzne i zrozumiałe pouczenie dla dziecka. Wyjątki od tej zasady są bardzo wąskie i w żadnej mierze nie dotyczą tej sprawy – szczególnie, że od wyrzucenia krzyża minęło już kilka tygodni i można było bez problemu zadbać o zgodne z prawem zawiadomienie i przesłuchanie uczniów.

Dlatego gdy rodzice poinformowali nas o tym, co się dzieje, nasz prawnik natychmiast udał się do Kielna. Doręczyliśmy także prokuraturze pismo, w którym żądaliśmy zakończenia przesłuchań bez udziału rodziców. Prokuratura odmówiła. Oczywiście nasi prawnicy zaskarżają tę decyzję. O sprawie informowaliśmy także Rzeczniczka Praw Dziecka.

Obiecuję Panu, że prawnicy Ordo Iuris będą stanowczo i z najwyższym profesjonalizmem bronić praw młodzieży i rodziców z Kielna. W tym momencie reprezentujemy już łącznie pięć rodzin.

Jeśli będziemy mogli liczyć na Pana wsparcie – doprowadzimy do wyjaśnienia sprawy, przywrócenia godności uczniom oraz ukarania winnych profanacji krzyża.

Otrzymałem 17 stycznia 2026 r.

Antoni Winiarski

Projekt uchwały Sejmu RP w sprawie znieważenia Krzyża

Druk nr 2145

Warszawa, 9 stycznia 2026 r.

SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

X kadencja

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

**Na podstawie art. 33 regulaminu Sejmu
niżej podpisani posłowie wnoszą projekt
uchwały:**

**– w sprawie potępienia aktu publicznego
znieważenia symbolu religijnego w Szkole
Podstawowej w Kielnie.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem uchwały upoważniamy panią poseł Dorotę Arciszewską-Mielewczyk oraz pana posła Kazimierza Smolińskiego.

(-) Andrzej Adamczyk; (-) Waldemar Andzel;
(-) Dorota Arciszewska-Mielewczyk; (-) Iwona Ewa Arent; (-) Marek Ast; (-) Anna Baluch; (-) Ryszard Bartosik; (-) Barbara Bartuś; (-) Mariusz Błaszczak; (-) Jacek Bogucki; (-) Joanna Boro-
wiak; (-) Kamil Bortniczuk; (-) Lidia Burzyńska;
(-) Artur Chojewski; (-) Kazimierz Bogusław Choma; (-) Krzysztof Czarnecki; (-) Witold Wojciech Czarnecki; (-) Lidia Czechak; (-) Katarzyna Czochara; (-) Władysław Dajczak; (-) Elżbieta Duda; (-) Anna Gembicka; (-) Szymon Giżyński; (-) Mariusz Gosek; (-) Marek Gróbarczyk; (-) Kazimierz Gwiazdowski; (-) Czesław Hoc; (-) Paweł Hreniak; (-) Michał Jach; (-) Fryderyk Sylwester Kapinos; (-) Łukasz Kmita; (-) Henryk Kowalczyk; (-) Michał Kowalski; (-) Leonard Krasulski; (-) Anna Krupka; (-) Andrzej Kryj; (-) Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk; (-) Ewa Leniart; (-) Krzysztof Lipiec; (-) Antoni Maciejewicz; (-) Ewa Malik; (-) Marek Matuszewski; (-) Anna Milczanowska; (-) Jan Mosiński; (-) Anna Paluch; (-) Bolesław Piecha; (-) Marcin

Porzucek; (-) Urszula Rusecka; (-) Paweł Sałek; (-) Kazimierz Smoliński; (-) Agnieszka Anna Soin; (-) Marek Subocz; (-) Marek Suski; (-) Artur Szałabawka; (-) Jacek Świat; (-) Robert Telus; (-) Ryszard Terlecki; (-) Włodzimierz Tomaszewski; (-) Marcin Warchoń; (-) Jan Warzecha; (-) Teresa Wilk; (-) Elżbieta Witek; (-) Tadeusz Woźniak; (-) Michał Wójcik; (-) Tomasz Zieliński.

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia

**w sprawie potępienia aktu publicznego
znieważenia symbolu religijnego w Szkole
Podstawowej w Kielnie**

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, kierując się wartościami wyrażonymi w Konstytucji RP, w szczególności art. 53 gwarantującym wolność sumienia i religii oraz art. 48 zapewniającym rodzicom prawo do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniem, wyraża stanowczy protest i sprzeciw wobec incydentu, do którego doszło 15 grudnia 2025 r. w Szkole Podstawowej w Kielnie (gmina Szemud).

Tego dnia nauczycielka pracująca w tej placówce, działając w obecności małoletnich

uczniów, zdjęła krzyż ze ściany w sali lekcyjnej, wyrzuciła go do kosza i określiła jako „plastikowe g..”. Czyn ten stanowił publiczne znieważenie symbolu religijnego, wobec osób pozostających pod jej opieką wychowawczą i dydaktyczną i jako taki stanowi przestępstwo określone w art. 196 kodeksu karnego, zagrożone karą pozbawienia wolności do lat 2.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej stwierdza, że:

1. Szkoła podstawowa, jako instytucja publiczna, nie może być miejscem agresji światopoglądowej ani działań podważających godność, wrażliwość i prawa małoletnich uczniów.
2. Zachowanie nauczycielki stanowiło nadużycie władzy wychowawczej oraz naruszenie zasady bezstronności światopoglądowej państwa, rozumianej w świetle Konstytucji jako poszanowanie, a nie zwalczanie religii.
3. Publiczne znieważenie symbolu religijnego godzi w wolność religii, godność osób wierzących oraz w prawo rodziców do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniem.
4. Tego rodzaju zachowania zagrażają poczuciu bezpieczeństwa uczniów i podważają zaufanie rodziców do szkoły publicznej.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej:

1. Stanowczo potępia publiczne znieważenie symbolu religijnego, jakiego dopuściła się nauczycielka Szkoły Podstawowej w Kielnie.
2. Wyraża solidarność z uczniami i rodzicami, którzy zostali narażeni na ten czyn.
3. Wzywa Ministra Edukacji do przedstawienia informacji o działaniach dyscyplinarnych, nadzorczych i organizacyjnych podjętych wobec osób odpowiedzialnych.
4. Apeluje do wszystkich instytucji publicznych o pełne poszanowanie wolności religijnej i ochronę dzieci przed aktami agresji, przemocy i pogardy światopoglądowej.
5. Podkreśla, że nie pozwoli, aby podobne incydenty miały miejsce w polskich szkołach.

<https://orka.sejm.gov.pl/Druki10ka.nsf/0/6901065BC7BD1E19C1258D7A005A0E59/%24File/2145.pdf>

5 lutego 2026 r. Regionalna Sekcja Nauki Regionu Śląsko-Dąbrowskiego poparła projekt powyższej uchwały Sejmu RP.

*Nadesłał Antoni Winiarski
(Tytuł pochodzi od redakcji)*

Program duszpasterski Kościoła katolickiego w Polsce na rok 2025/2026

Program duszpasterski Kościoła w Polsce na rok 2025/2026 realizowany jest pod hasłem „Uczniowie-misjonarze”. Stanowi on kontynuację programów duszpasterskich realizowanych w latach 2022-2025, które nawiązywały do Synodu o synodalności i wezwania papieża Franciszka do podjęcia dzieła odnowy Kościoła oraz do Roku Świętego 2025 i wynikającego z niego zadania stawiania się ludzi wierzących znakami nadziei dla człowieka i świata.

Program na rok 2025/2026 z jednej strony przypomina, że uczniem Jezusa jest ten, kto na drodze formacji, przez stałe wzrastanie w miłości, osobiście Go spotkał, doświadczył Jego bliskości i poważnie żyje Jego słowem, z drugiej zaś strony podkreśla obowiązek wszystkich ochrzczonych, którym jest udział w misji Kościoła i wskazuje na nierozwalny związek między wyznawaniem wiary a daniem jej świadectwa.

<https://episkopat.pl/doc/238078.Program-duszpasterski-Kosciola-katolickiego-w-Polsce-na-rok>
podał Stanisław Waluś

*Rok duszpasterski
2025/2026*

*"Idźcie na cały świat i
głosicie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu."
Mk 16,15*

Baner do nabycia w sklepach internetowych księgarni religijnych – Robert Prorok

**RUSZA PROCES
KS. OLSZEWSKIEGO**

Gazeta Polska, nr 04
(1689), 21 I 2026, s. 1

Rusza proces księdza Olszewskiego

My byśmy chcieli, żeby proces się rozpoczął. Tylko żeby to było w sądzie, a nie w czymś, co udaje sąd – tłumaczy „Gazecie Polskiej” mecenas Michał Skwarzyński, obrońca księdza Mi-

chała Olszewskiego. „Spodziewam się show medialnego z udziałem prokuratorów i docelowo atakiem na Zbigniewa Ziobrę. Nie spodziewam się żadnej pracy merytorycznej. Mało tego, obronie, zwłaszcza obrońcom, będzie bardzo często odbierany głos. Tego się spodziewam”. Adwokat podkreśla: „Ja to już dzisiaj mówię – nie będziemy mieli prawa przesłuchać głównego świadka oskarżenia, jakim jest Tomasz M.”. Na ławie oskarżonych w procesie przed Sądem Okręgowym w Warszawie zasiadą ksiądz Michał Olszewski oraz były urzędnicki Ministerstwa Sprawiedliwości: Urszula Dubejko i Karolina Kucharska. Z zarzutami za rzekome nieprawdowość w Funduszu Sprawiedliwości. (...)

Ksiądz Michał oraz panie Karolina i Urszula zostali pozbawieni wolności na wiele miesięcy – areszt opuścili w październiku 2025 roku po ponad dwustu dniach. Służby nadzorowane przez polityków koalicji 13 grudnia upokarzały całą trójkę i próbowały złamać. Gazeta Polska wielokrotnie opisywała represje, których doświadczyli tuż po zatrzymaniu oraz podczas pobytu w areszcie. (...)

„Gdy w stosunku do ogółu tymczasowo aresztowanych nie stosowano kajdanek na czas doprowadzenia na spacer, do świetlicy i do łaźni” – podkreślił rzecznik praw obywatelskich. „Natężenie opresyjnych warunków uprawnia do stwierdzenia, że w tym zakresie doszło do niehumanitarnego traktowania”. (...)

Lista skandalicznych działań – także prokuratury – jest znacznie dłuższa. Dlatego mecenas Skwarzyński przypomina, że złożono liczne skargi do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Co ważne – zostały one przyjęte. (...)

*Grzegorz Broński, Gazeta Polska,
nr 04 (1689), 21 I 2026, s. 6-8
Wybrał Stanisław Waluś*

Podpisałem petycję

Żądamy uczciwego procesu dla księdza Olszewskiego – petycja do Ministra Sprawiedliwości Waldemara Żurka. *Podpisałem 20 I 2026– Stanisław Waluś*

Minister Sprawiedliwości, Waldemar Żurek

Szanowny Panie Ministrze,

zwracam się do Pana, aby wyrazić sprzeciw i zaniepokojenie w związku ze sposobem prowadzenia postępowania przeciwko ks. Michałowi Olszewskiemu.

Metody zastosowane dotychczas wobec duchownego – w szczególności te noszące znamiona tzw. aresztu wydobywczego – budzą mój kategoryczny sprzeciw.

Działania te, obliczone na psychiczne złamanie człowieka, a nie na dążenie do prawdy, nie mieszczą się w standardach demokratycznego państwa prawa. Godzą one w fundamenty sprawiedliwości, której strażnikiem powinien być Pan z racji pełnionego urzędu.

W obliczu zbliżającej się rozprawy, wyznaczonej na 21 stycznia, zaufanie obywateli do wymiaru sprawiedliwości zostaje poddane ciężkiej próbie. Istnieją uzasadnione i poważne obawy co do bezstronności składu sędziowskiego oraz niezależności całego procesu od bieżących wpływów politycznych.

Proces sądowy nie może być uznany za rzetelny, jeśli opinia publiczna odnosi wrażenie, że wyrok został przesądzony jeszcze przed wejściem na salę rozpraw, a motywacją działań organów ścigania nie są fakty, lecz zapotrzebowanie polityczne.

Sala sądowa musi pozostać ostoją neutralności, a nie stawać się areną odwetu.

W związku z powyższym stanowczo apeluję o podjęcie działań, które zagwarantują, że proces ks. Olszewskiego będzie przebiegał w sposób uczciwy, transparentny i wolny od jakichkolwiek nacisków. Obywatele oczekują sprawiedliwości, a nie politycznego spektaklu.

Z poważaniem,

Stanisław Waluś

Paraliż Funduszu Sprawiedliwości

Telewizja wPolsce24 – 22 stycznia 2026 r.

Zdjęcie Stanisław Waluś

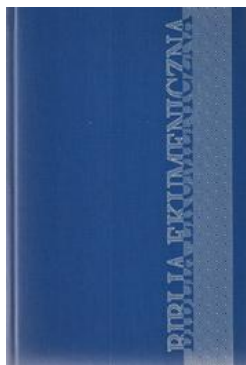
Patron dziennikarzy

Ponieważ księżom za głoszone Słowo Boże groziły represje ze strony protestantów, Franciszek Salezy zaczął spisywać swoje kazania i rozdawać je w formie pisanej. W dzisiejszych czasach nazwalibyśmy go kolporterem zakazanych ulotek. W 1923 roku papież Pius XI ogłosił św. Franciszka patronem dziennikarzy. (...)

*Ks. Jarosław Wąsowicz, Gazeta Polska,
nr 04 (1689), 21 I 2026, s. 49
Wybrał Stanisław Waluś*

Ekumenizm

Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. (J 17, 20-21)

Biblia Ekumeniczna

Towarzystwo Biblijne
w Polsce,
Warszawa 2018

Słowo wstępne

(...) Cieszę się ogromnie z tego, iż pierwsze całościowe, jednotomowe wydanie Biblii Ekumenicznej doszło do skutku. Dziękuję jak najserdeczniej wszystkim, którzy brali udział w procesie tłumaczenia i redagowania tego tomu. W tym wieloletnim projekcie uczestniczyli przedstawiciele jedenastu Kościołów, które żyją w Polsce, w tym Kościoła Rzymskokatolickiego. Polskojęzyczny czytelnik otrzymuje wreszcie jednolity tekst, na który zgadzają się te Kościoły. (...)

+ Stanisław Gądecki
Arcybiskup Metropolita Poznański
Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski
Wiceprzewodniczący Rady Konferencji
Episkopatów Europy (CCEE)

str. 7-8

Słowo wstępne do biblii Ekumenicznej

(...) Niniejszy przekład, który jest wspólnym dziełem jedenastu polskich Kościołów chrześcijańskich, niewątpliwie posiada cechy wielkiego wydarzenia o wymiarze religijno-ekumenicznym, kulturowym oraz historycznym. (...) Kościół prawosławny z zadowoleniem odnotowuje fakt obecności w obecnym ekumenicznym przekładzie Pisma Świętego tzw. „Ksiąg deuterokanonicz-

nych”, które są integralną częścią greckiego przekładu Starego Testamentu (Septuaginta) – pierwszej Biblii Kościoła, będącej jego tekstem kanonicznym i liturgicznym. (...)

+ Sawa
Prawosławny Metropolita Warszawski
i całej Polski

str. 9-10

Przedmowa do Biblii Ekumenicznej

Któż nie chciałby być świadkiem historycznego wydarzenia? (...) Takim jest bez wątpienia historyczne wydarzenie: wydanie jednotomowej Biblii Ekumenicznej w Roku Pańskim 2017.

Pismo Święte jest ogniwem łączącym wszystkich chrześcijan. Nawet jeśli inaczej rozumiemy rolę Biblii w naszych Kościołach i odmiennie interpretujemy niektóre fragmenty to jednak wspólnie możemy wyznać za św. Hieronimem: Kto nie zna Pisma Świętego, ten nie zna Chrystusa. (...)

Biblia Ekumeniczna jest kłamrą spinającą wielkie przekłady Pisma Świętego w języku polskim poczynając od Biblii Królowej Zofii poprzez Biblię Leopolity, Biblię Brzeską, Biblię Jakuba Wujka, Biblię Gdańską, a skończywszy na bardziej współczesnych tłumaczeniach Biblii wg. Przekładu Mariawickiego, Biblii Tysiąclecia, Biblii Warszawskiej („Brytyjka”), Biblii Warszawsko-Praskiej, Biblii Paulistów czy fragmentów Pisma w postaci Ekumenicznego Przekładu Przyjaciół. (...)

bp Jerzy Samiec

Prezes Polskiej Rady Ekumenicznej

Biskup Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego
w Polsce

str. 11-12

Od Wydawnictwa

Towarzystwo Biblijne w Polsce oddaje do rąk PT Czytelników jednotomowe wydanie Biblii Ekumenicznej, poprawione w porównaniu z to-mami, które ukazywały się sukcesywnie w latach 2001-2016. (...)

Niniejsze wydanie zawiera księgi deuterokanoniczne, które przez Kościoły katolickie i prawosławne są uznawane za natchnione, na równi z księgami protokanonicznymi. (...)

Brat Roger z Taizé, formułując na początku lat czterdziestych XX w. zasady życia członków przyszłej wspólnoty, napisał m.in.: *Niechaj w twoim dniu pracę i odpoczynek ożywia Słowo Boże.* (...)

Prezydium Komitetu Krajowego
Towarzystwa Biblijnego w Polsce
str. 13-14

Słowo wstępne Redakcji Naukowej

Ideą przewodnią ekumenicznego tłumaczenia Pisma Świętego jest osiągnięcie przez wszystkie Kościoły chrześcijańskie w Polsce, partycypujące w tym dziele, wspólnego i zaakceptowanego przez wszystkie środowiska chrześcijańskie tekstu biblijnego w języku polskim, jednocześnie wiernego treści oryginałów hebrajskiego (i aramejskiego) oraz greckiego. (...)

Jest to więc wspólne dzieło jedenastu polskich Kościołów chrześcijańskich: Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego, Kościoła Chrystusowego, Kościoła Chrześcijan Baptystów, Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego, Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego, Kościoła Ewangelicko-Reformowanego, Kościoła Polskokatolickiego, Kościoła Rzymskokatolickiego, Kościoła Starokatolickiego Mariawitów, Kościoła Zielonoświątkowego i Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego. (...)

Z uwagi na fakt, że w ekumenicznym przekładzie Pisma Świętego uczestniczą Kościoły z różnych tradycji chrześcijańskich, które uznają różne kanony ksiąg Pisma Świętego, dlatego też podjęto decyzję o zawarciu w nim możliwie jak największej ilości ksiąg, uznawanych przez te Kościoły za natchnione. Dotyczy to wyłącznie ksiąg Starego Testamentu, których w niniejszym tłumaczeniu jest dokładnie 50.

Na tę liczbę składa się 39 ksiąg tzw. protokanonicznych, czyli obecnych w kanonie Biblii Hebrajskiej i w kanonach Kościołów protestanckich, oraz 9 ksiąg tzw. deuterokanonicznych (wśród protestantów znanych też pod nazwą apokryfów), jak również greckie (deuterokanoniczne) wersje 2 ksiąg protokanonicznych: *Księgi Estery* i *Księgi Daniela*. Ponadto, w przypadku *Księgi Daniela*, z powodu dużych różnic między dwoma podstawowymi greckimi wersjami tej księgi, konieczne stało się uwzględnienie również tzw. Recenzji Teodocjona na tle tłumaczenia z *Septuaginty*. Nowością jest także obecność w niniejszym tłumaczeniu Trzeciej Księgi Machabejskiej, którą za natchnioną uznaje Kościół Prawosławny.

W przypadku kanonu Nowego Testamentu wszystkie Kościoły, partycypujące w ekumenicznym przekładzie Pisma Świętego, zgodnie uznają za natchnione 27 ksiąg. (...)

W przypisach, oprócz odnośników do tekstów paralelnych, znalazły się więc tylko informacje o charakterze tekstologicznym, filologicznym, geograficznym, historycznym, kulturowym itp. Natomiast co do zasady unikano umieszczania

w przypisach treści o charakterze egzegetyczno-teologicznym. (...) W imieniu redakcji naukowej

Jerzy Betlejko

Wybrał Stanisław Waluś

Porównanie różnych tłumaczeń Pisma Świętego

Wkładając do biuletynu „Dłatego” fragment Pisma Świętego, zwróciłem uwagę na to, że tłumaczenia różnią się między sobą. Postanowiłem dla Czytelników „Dłatego” zestawić pewien fragment ze wszystkich wydań, jakie mam w domu. Przedstawiam je wg roku wydania. Tym fragmentem jest Mt 25, 1-4.

Wtedy podobne będzie królestwo niebieskie do dziesięciu panien, które wzięły swoje lampy i wyszły na spotkanie pana młodego. Pięć z nich było nierozsądnych, a pięć roztropnych. Nierozsądne wzięły lampy, ale nie wzięły z sobą oliwy. Róztropne zaś razem z lampami zabrały również oliwę w naczyniach.

Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu w przekładzie z języków oryginalnych, Wydawnictwo Pallottinum, Poznań – Warszawa, 1971

THE KINGDOM OF Heaven can be illustrated by the story of ten bridesmaids who took their lamps and went to meet the bridegroom. But only five of them were wise enough to fill their lamps with oil, while the other five were foolish and forget.

Tyndale House Publishers, Wheaton, Illinois, 1972

A wtedy z królestwem niebieskim będzie podobnie jak z dziesięcioma pannami, które wzięły lampy i wyszły naprzeciw pana młodego. Pięć z nich było głupich, a pięć mądrych. Głupie wzięwszy lampy nie zabrały z sobą oliwy. A mądre wzięły razem z lampami naczynia z oliwą.

Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu, W przekładzie z języków oryginalnych ze wstępami i komentarzami, Księgarnia św. Wojciecha, Poznań 1975

When that day comes, the kingdom of Heaven will be like this. There were ten girls, who took their lamps and went out to meet the bridegroom. Five of them were foolish, and five prudent; when the foolish ones took their lamps, they took no oil with them, but the others took flasks of oil with their lamps.

The New English Bible, The British and Foreign Bible Society, London, 1977

Wtedy podobne będzie królestwo niebieskie do dziesięciu panien, które wzięły swoje lampy i wyszły na spotkanie pana młodego. Pięć z nich było nierozsądnych, a pięć roztropnych. Nierozsądne wzięły lampy, ale nie wzięły z sobą oliwy. Roztropne zaś razem z lampami zabrały również oliwę w naczyniach.

Pismo Święte Nowego Testamentu w przekładzie z języka greckiego, Wydawnictwo Pallottinum, Poznań – Warszawa, 1982

Wtedy podobne będzie Królestwo Niebios do dziesięciu panien, które, wziawszy lampy swoje, wyszły na spotkanie oblubieńca. A pięć z nich było głupich, pięć zaś mądrych. Głupie bowiem zabrały lampy, ale nie zabrały z sobą oliwy. Mądre zaś zabrały oliwę w naczyniach wraz z lampami swymi.

Then the kingdom of Haven shall be likened to ten virgins who took their lamps and went out to meet the bridegroom. Now five of them were wise, and five were foolish. Those who were foolish took their lamps and took no oil with them, but the wise took oil in their vessels with their lamps.

Nowy Testament, Nowy przekład. New Testament, The New King James Version, Produced by the American Bible Society for the Polish Baptist Association, New York 1982

Wówczas królestwo niebieskie będzie podobne do dziesięciu panien, które wzięły swoje lampy i wyszły na spotkanie pana młodego. Pięć z nich było głupich a pięć rozsądnych. Głupie wzięły lampy, ale nie zabrały ze sobą oliwy. Rozsądne wzięły lampy i oliwę w naczyniach.

Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu, Najnowszy przekład z języków oryginalnych z komentarzem

Edycja Świętego Pawła, Częstochowa 2009

Wtedy Królestwo Niebios będzie podobne do dziesięciu panien, które wzięły swoje lampy i wyszły na spotkanie pana młodego. Pięć z nich było głupich, a pięć mądrych. Głupie wzięły lampy, ale nie zabrały z sobą oliwy. Mądre natomiast razem z lampami zabrały również oliwę w naczyniach.

Biblia Ekumeniczna, Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa 2018

Królestwo niebieskie stanie się wtedy podobne do dziesięciu panien, które wzięły swoje lampy i wyszły na spotkanie pana młodego. Z nich pięć było głupich, pięć mądrych. Otóż głupie zabrały swoje lampy, ale nie wzięły ze sobą oliwy. Mądre natomiast wzięły w naczyniach oliwę do swoich lamp.

Ilustrowana Biblia Pierwszego Kościoła, Oficyna Wydawnicza VOCATIO, Warszawa 2021

Wybrał Stanisław Waluś

Czytanie Pisma Świętego

W sierpniu 1975 roku uczestniczyłem w miesięcznym kursie teologii ekumenicznej w Bosey w Szwajcarii. Wykładowca Pisma Świętego (Ewangelii św. Marka) prof. Robert Hall, protestant z USA, podczas jednego z wykładów narysował nam na tablicy stół i objaśniał, jak należy czytać Pismo Święte. Odrysowałem sobie ten rysunek na drugiej stronie Pisma Świętego Nowego Testamentu, które zabrałem z Polski.

Są cztery nogi fundamentu czytania Pisma Świętego: tekst, uwzględnienie historii i kultury tamtych czasów i czwarta noga – tradycja odczytywania w Kościele. I powiedział, że jak którejś nogi zabraknie, to taki stół się łatwiej przewróci.

Stanisław Waluś

Przedziwna „Biblia Tysiąclecia”

Biblia Hebrajska składa się z ksiąg 39. Kościół odziedziczył ją – ale i Biblię Grecką, „Septuagintę”. Ta miała ksiąg 46. Były w niej Księgi, które dużo później nazwano „deuterokanonicznymi” (nie oznacza to bynajmniej, byśmy je uważali za „mniej kanoniczne” czy za „mniej natchnione”). Właśnie: Tobiasza, Judyty, Pierwsza i Druga Machabejska, Mądrości, Mądrości Syrachy, Barucha. To te, których w trzymanej przeze mnie w rękę „Biblii Tysiąclecia” ... brakuje.

Ja rozumiem zebranych w Jamni żydowskich rabinów. W roku 100 po Chrystusie Księgi te odrzucili. Będąc na ich miejscu, ja bym też tak zrobił: ich treść zbliżała się zbyt gwałtownie do Przełomu Dziejów...

A tego się bali.

*O. Ludwik Mycielski OSB,
Gość Niedzielny, nr 1, 1994, str. 7
Podał Stanisław Waluś*

Nawrócony do Boga Izraela

Jako żydowski nastolatek w ZSRR postanowił zostać katolikiem. W Kościele odkrywał historię własnego narodu. Dziś jest przewodnikiem po Ziemi Świętej. (...)

Jego rodzina pochodziła z Litwy, a po wojnie przeniosła się do Winnicy, na terenie obecnej Ukrainy. Byli Żydami, ale wierzący był tylko dziadek. (...)

W czasie odwiedzin prawosławnego klasztoru zagadnął go duchowny: „Czy jesteś wierzący?”. „Jestem Żydem” – odpowiedział. „To dobrze, nauczę cię modlitwy do żydowskiego Boga”. I napisał na kartce po rosyjsku „Ojcze nasz”. Kiedy tę modlitwę zobaczyła przyjaciółka krewnych z Pskowa, chrześcijanka, bardzo się ucieszyła. Powiedziała, by odmawiał ją podczas bólów brzucha. Chłopiec zamykał się w łazience lub pokoju – by rodzina nie widziała – i odmawiał „Ojcze nasz”. Ból wtedy przechodził. Aż ustąpił na zawsze. (...)

„Chcę się ochrzcić” – wyznał mamie w wieku 13 lat. Mama stwierdziła, że to głupota, że przejdzie i żeby nikomu w rodzinie nic nie mówić. Gdy nie przeszło, dała synowi 70 rubli, żeby poszedł się ochrzcić do cerkwi naprzeciwko. Ale on chciał w Kościele katolickim, bo opiekunka była katoliczką. Ponadto w katolicyzmie fascynował go brak lęku. Widział księży, którzy wyszli z łagrów, i wiernych, którzy nie bali się śmierci ani władzy radzieckiej. (...)

– Zacząłem czytać Pismo Święte i w ten sposób historię własnego narodu odkryłem dopiero w Kościele katolickim. Coraz bardziej rozumiałem, że wszystkie proroctwa spełniły się w Jezusie – mówi. Nie był wówczas ochrzczony. Rozważał, czy zostać we wspólnocie żydowskiej, czy przejść do Kościoła katolickiego. Pewnego dnia zapytał rabina, dlaczego w czytaniach synagogałnych pomija się 53. rozdział Księgi Izajasza, mówiący o cierpiącym słudze Jahwe. Rabin stwierdził, że to bardzo trudny rozdział, który mówi o męce narodu żydowskiego cierpiącego za całą ludzkość. „Ja wiem, że to jest napisane o jednym człowieku, którego poznałem” – odparł Sergiej ku zaskoczeniu rabina. (...)

Chrzest w Kościele katolickim przyjął w wieku 14 lat. Imię Stanisław przyjął po zmarłej opiekunce; później oficjalnie zmienił je w dokumentach. Dziadek jego chrzest tak zabolął – gdyż uważał to za zdradę narodu – że nie rozmawiał z wnukiem przez osiem lat. (...)

W 2000 r. Stanisław z mamą przeniósł się do Hajfy, gdzie mieszka do dziś, wraz z żoną i dziećmi.

Płynnie posługuje się językiem polskim. – Babcia mówiła po polsku. Przed wojną, mieszkając w Wilnie, uważała siebie za Polkę wyznania mojżeszowego. (...)

– Hajfa jest inna. Tam nie ma problemów z wyznawaniem wiary chrześcijańskiej – mówi. (...)

– W tym roku było w Izraelu 111 napadów na chrześcijan. Są podpalenia, ataki fizyczne, plucie na księży – wylicza. I dodaje, że o tym media w kraju i na świecie nie mówią. Zupełnie inaczej jest, gdy ktoś napadnie na wyznawcę judaizmu lub na synagogę.

– Żydzi czytają Talmud, a nie czytają w całości Pisma Świętego. Ci, którzy zaczynają czytać Pismo Święte samodzielnie, często przychodzą do Jezusa – przyznaje. Był wielokrotnie pytany, dlaczego przyjął chrzest. „Dzisiejszy judaizm jest talmudyczny, a Talmud powstał w II-IV w. po Chrystusie. Nauka Jezusa jest zatem starszym judaizmem od tego dzisiejszego. Ja swoją naukę przejąłem od Jezusa, który był przed Talmudem” – tak tłumaczy Żydom.

– Zrozumiałem, że Kościół katolicki stanowi dalszy ciąg prawdziwego judaizmu. A obecny judaizm powstał jako ruch antychrześcijański – wyjaśnia. (...)

Barbara Stefańska, Idziemy, nr 51/52 (1046),

21/28 XII 2025, s. 20-21

Wybrał Stanisław Waluś

Informacja z zebrania Zarządu KIK w Katowicach 17 grudnia 2025 r.

1. Omawiano plan pracy organizacji na przyszły rok:
 - rekolekcje w Kokoszycach 18 – 20 września 2026 r.,
 - Dni Kultury Chrześcijańskiej,
 - Koncerty organowe w katedrze,
 - spotkanie poświęcone ks. Stanisławowi Sierli – październik,
 - modlitwa międzyreligijna na zlikwidowanym cmentarzu założycieli Katowic – listopad,
 - przygotowanie wydania książkowego artykułów i audycji kapelana katowickiego KIK ks. Józefa Kozyry.
2. Dyskutowano nad zmianami w edukacji. Zarząd postanowił w ankiecie przygotowanej

przez Ministerstwo Edukacji Narodowej przedstawić następujące stanowiska:

- przywrócić lekcje religii – zgodnie z kon-kordatem,
 - nie zgodzić się na edukację włączającą,
 - przywrócić wychowanie do życia w rodzi-nie w miejsce edukacji zdrowotnej.
3. Dyskutowano nad zaproponowaniem tematyki spotkań w sekcjach. Postanowiono zapropo-nować sekcjom łącznie z tematami odpowied-nich prelegentów. Kontynuacja dyskusji nad przyszłorocznym planem odbędzie się na na-stępny zebraniu – 21 stycznia 2026 r.
 4. Odczytano podziękowanie Biblioteki Śląskiej za przekazanie książek dotyczących Klubu In-teligencji Katolickiej w Katowicach.
 5. A. Winiarski zrelacjonował ostatnie spotkanie Ruchów Katolickich. Poinformował także o trwających od dwóch miesięcy spotkaniach w sekcji Janów – ks. J. Pędziwiatr prowadzi rozważania na tematy biblijne.
 6. Spotkanie opłatkowe dla członków i sympaty-ków Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowi-cach – 7 stycznia 2026 r.

Zofia Osiecka

Ks. Stanisław Juraszek: Meandry katolickiej inteligencji

Książkę, która jest pokłosiem rekolekcji dla członków i sympatyków Klubu Inteligencji Ka-tolickiej w Katowicach, które odbyły się w Ko-koszycach od 13 do 15 września 2024 r. wysła-łem do 31 kardynałów, arcybiskupów i bisku-pów. Otrzymałem podziękowania od jednego kardynała, dwóch arcybiskupów, dwóch bisku-pów i jednego sekretarza arcybiskupa. Najob-szerniejsze podziękowanie było od bpa Wiesła-wa Meringa i niżej je przytaczam.

Stanisław Waluś

Aż trudno uwierzyć temu, co czytam w książce ks. Juraszka! Trudno uwierzyć nie faktom, ale męstwu autora, jego odwadze, wierności Kościo-łowi. Dlatego piszę prosząc, by wyraził pan całą moją wdzięczność, podziw i uznanie dla takiej postawy księdza. Daleko bowiem odeszliśmy od jednoznaczności w przyznawaniu się do Chry-stusa! Dotyczy to bpów, księży i świeckich. Za-mieszanie wokół „współodkupicielki” przynosi nowe potwierdzenia! B. dziękuję za „Mean-dry...” Będę im robił reklamę. Niech Bóg błogo-sławi Autora! Niech mu da wielu czytelników! Niech błogosławi Wydawnictwu!

Streszczenie prelekcji z 03 grudnia 2025 r. na temat społecznych aspektów nauczania papieża Leona XIV, zawartych w Adhortacji Dilexi Te, cz. 1, nr 1-80

W tytule Adhortacji zawarta jest informacja, która wyjaśnia, że adhortacja dotyczy głównie tematyki miłości do ubogich. Rozumienie ubó-stwa musi być jednak rozumiane nieco szerzej niż dotychczas, ponieważ dostęp do techniki podniósł standard życia, ale też spowodował nowe formy ubóstwa. Dawniej np. brak dostępu do elektryczności nie był oznaką ubóstwa, obec-nie należy taki brak traktować jako poważną niedogodność (nr 13).

Papież wzywa wiernych, aby z uwagą wy-strzegali się obojętności, która jest poważnym grzechem (nr 8). Wskazuje na różne nowe formy wyzysku, jakimi są np. nierówne traktowanie, w tym nieuwzględnienie godności kobiety, eko-nomiczne systemy wyzysku, faworyzujące boga-tych (nr 9-12).

Ojciec Święty przestrzega przed poglądem, według którego ubóstwo jest zwykłym wyborem człowieka. Nie istnieje ubóstwo z wyboru. Jeśli mamy do czynienia z osobami, które z jakichś względów nie chcą pracować, to jest tego po-ważna przyczyna, np. te osoby zostały oszukane, być może oszukani zostali przodkowie tych osób, które pracowały całe życie, a zmarły w nę-dzy (nr 14).

Papież poleca na nowo czytać Ewangelię, aby wystrzegać się podążania za myśleniem świata, odznaczającym się obojętnością. Przypomina np., że ubóstwo nie jest winą i grzechem (nr 22), po-tępia też wszelką hermeneutykę, która miałaby re-latywizować potrzebę wsparcia ubogich (nr 31).

Ojciec Święty przypomina nauczanie Kościoła na temat ubóstwa. Bóg bronił słabszych już w Starym Testamencie (nr 16,17). Jezus Chry-stus nie tylko bronił ubogich, ale sam się z nimi solidaryzował, stając się ubogim (nr 18-21). Ewangelia św. Jana przypomina o tym, że miłość bliźniego jest konieczna do nawiązania praw-dziwej relacji z Bogiem i zdobycia prawdziwej wiary (nr 28, 40).

Od samych początków, Kościół stale roztacza opiekę nad ubogimi i od czasów św. Wawrzyńca nazywa ich bogactwem Kościoła. Miłosierdzie względem bliźniego jest też kryterium prawdziwego kultu Boga, o czym przypominał św. Jan Chryzostom (nr 35-48).

Troska o chorych jest jedną z ważnych odmian chrześcijańskiej dobroczynności. Papież przypomina świętych, którzy odznaczali się przykładnym zaangażowaniem w tej dziedzinie, jak np. św. Jan Boży, św. Kamil, siostry Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo, siostry szpitalne i in. Do troski o chorych zaliczyć należy też wspieranie ośrodków dla osób uzależnionych od narkotyków (nr 49-52). Kościół odznaczał się troską o ubogich również w życiu monastycznym (nr 53-58) oraz w życiu zakonów żebraczych (nr 63-67).

Adhortacja przypomina też o działalności niektórych zakonów średniowiecznych, których zadaniem był wykup niewolników. Taka potrzeba zaistniała w średniowiecznej Italii, której mieszkańcy byli porywani i wykorzystani jako niewolnicy w muzułmańskich krajach północnej Afryki. Przypomniana jest też niezwykle bohaterska postawa niektórych chrześcijan, którzy potrafili dobrowolnie oddać siebie w niewolę w zamian za inną osobę (nr 59-62).

Troska o ubogich związana jest także z ich edukacją. Także i w tej dziedzinie papież przypomina świętych, którzy odznaczyli się zaangażowaniem w tej dziedzinie, jak np. św. Jan de la Salle, w. Marcein, siostry Urszulanki (nr 63-71). Do troski o ubogich zaliczamy także troskę o migrantów, o ich integrację w danym środowisku. Św. Franciszka Cabrini jest podana jako wzór troski o migrantów (nr 73-75). Miłość bliźniego jest szczególnie związana z posługą na rzecz umierających, czym odznaczały się np. Matka Teresa z Kalkuty i św. Dulce od Ubogich (nr 76-78).

Warto przy tym zaznaczyć, że dbałość o ubogich, np. ich edukacja nie jest, według autora adhortacji, przysługą, ale powinnością chrześcijańską (nr 72). Papież przywołuje też opinię św. Augustyna, według którego jałmużna nie jest gestem paternalizmu, ale przywróceniem sprawiedliwości (nr 43). Te zdania odwołują się do jakiejś szeroko rozumianej wspólnoty dóbr, która oczywiście nie może być jednak tak rozumiana jak w systemach komunistycznych.

Papież zaznacza też potrzebę tzw. ruchów ludowych, które koncentrują się na walce ze strukturalnymi przyczynami ubóstwa, jak np. bezrobocie, nierówność praw, bezdomność, negowanie praw społecznych i pracowniczych (nr 80-81). Trzeba zauważyć, że spektrum zadań ruchów ludowych jest w dużym stopniu zbieżna np. z działalnością związków zawodowych.

ks. Jakub Płonka, Klub Inteligencji Katolickiej
w Katowicach, sekcja w Gliwicach

XXIII Sympozjum Tarnogórskie Światło wiary i światło rozumu

W 750. rocznicę śmierci
św. Tomasza z Akwinu

Pod redakcją Stanisława Kowolika
Tarnowskie Góry 2024

Prezentacja materiałów

W kolejnych numerach *Dłatego* będę krótko przedstawiał fragmenty poszczególnych referatów. W tym numerze podaję fragmenty artykułu Tomasza Grzegorza Grosse: **Unijne superpaństwo a suwerenność Polski**

Stanisław Waluś

Utrata suwerenności narodowej jest wynikiem globalizacji i integracji europejskiej. (...) W tych warunkach najszybciej tracą suwerenność państwa peryferyjne, zwłaszcza te usytuowane we wschodniej części UE.

Utrata suwerenności przez wspomniane państwa wynika ze złamania umowy między wszystkimi państwami członkowskimi zawartej w traktatach. Polega ona na tym, że każda zmiana ustroju unijnego i każdy transfer władzy z poziomu krajowego do UE powinien odbywać się wyłącznie w wyniku jednomyślnej zgody wszystkich państwa członkowskich. (...)

Po roku 2020 Komisja zaczęła blokować całość przyznanej alokacji dla państwa członkowskiego (czyli wszystkie przyznane fundusze UE), w sposób bezterminowy, bez uruchamiania odpowiedniej procedury prawnej oraz bez należytej kontroli sądów UE. (...) Działania Komisji były prowadzone w odniesieniu do rozporządzenia, które wprowadzało specjalną, nową procedurę sanacyjną, która jednak nie była zgodna z prawem traktatowym. (...)

Wynika z tego, że instytucja mająca za zadanie stać na straży praworządności, sama naruszała normy prawa. Działo się tak nie tylko z inicjatywy samej Komisji, ale dokładnie jej szefowej, czyli Ursuli von der Leyen. Było to związane z polityką największych państw Europy Zachodniej, które dążyły do skutecznego wprowadzenia sankcji finansowych na rządy oskarżane o łamanie praworządności. (...)

Wprowadzeni nowej procedury sanacyjnej w UE i jej kreatywne zastosowanie przez Komisję opłaciło się, gdyż nie lubiany w Berlinie rząd konserwatywny stracił władzę w Polsce jesienią 2023 r. (...)

Dziwięciu z Wujka

Uchwałę ustanawiającą w województwie śląskim rok 2026 Rokiem Dziwięciu Górników z Wujka przyjął [w poniedziałek 15.12.2025] Sejmik Województwa Śląskiego, który w uzasadnieniu napisał: „Śmierć górników kopalni Wujek stała się ogólnopolskim symbolem oporu wobec dyktatury i łamania praw człowieka ówczesnych i następnych pokoleń”.

Przypomniano, że na wieść o internowaniu przewodniczącego Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Kopalni Węgla Kamiennego „Wujek” w Katowicach Jana Ludwiczaka załoga ogłosiła strajk okupacyjny. Domagano się jego uwolnienia i innych internowanych oraz odwołania stanu wojennego. (...) Uchwała przypomina też, że po stłumieniu strajku jego uczestników i przywódców dotknęły liczne represje.

MF, Gość Niedzielny, nr 1, rok CIII, 4 I 2026,

Gość Gliwicki, s. 1

Wybrał Stanisław Waluś

Śląski powstaniec

Pomnik Powstańca Śląskiego w Chorzowie odsłonięto po renowacji 9 grudnia [2025 r.]. Upamiętnia on walkę o przynależność Górnego Śląska do Polski w pierwszych dekadach XX w. Pierwotnie został odsłonięty w 1927 r. przez prezydenta Ignacego Mościckiego przed gmachem poczty w ówczesnej Królewskiej Hucie (dawna nazwa Chorzowa), w miejscu wcześniejszego pomnika Germanii. W czasie II wojny światowej został zniszczony przez Niemców. W 1971 r. po rekonstrukcji znalazł się w obecnej lokalizacji. Oryginalny pomnik i jego powojenna kopia mają twarz śląskiego kowala, działacza społecznego i poety Juliusza Ligonia. (...)

Idziemy, nr 51/52 (1046), 21/28 XII 2015, s. 33

Więcej w artykule: **Pomnik Powstańca Śląskiego po renowacji wrócił na Plac Powstańców Śląskich w Chorzowie**

<https://dzieje.pl/wiadomosci/pomnik-powstanca-slaskiego-po-renowacji-wrocil-na-plac-powstancow-slaskich-w-chorzowie> *Wybrał Stanisław Waluś*

Tajwan kontra wirus z Wuhan

W dobie pandemii, gdy część społeczeństwa nadal neguje istnienie koronawirusa i sens noszenia maseczek, warto poznać państwa, które z wirusem radzą sobie najlepiej. Niekwestiono-

wanym bohaterem walki z COVID-19 jest Tajwan.

Koronawirusem w tym kraju od początku stycznia 2020 r. zakażyło się tylko 55 osób i od wielu miesięcy ta liczba się nie zmienia, co czyni to 23-milionowe państwo najbezpieczniejszym miejscem na ziemi. (...)

Nic dziwnego, że tajemniczy wirus z Wuhan postawił na nogi wszystkie tajwańskie służby. (...)

Choć ognisko koronawirusa wybuchło w centralnej części Chin w grudniu 2019 r., to właśnie Tajwan jako pierwszy zaczął przeciwdziałać epidemii i próbował zaalarmować globalny system epidemiologiczny. Niestety Światowa Organizacja Zdrowia, przy współudziale Chin, zablokowała przepływ alarmistycznych informacji z Tajwanu, co umożliwiło rozprzestrzenienie się wirusa na całym świecie. Rządy i służby sanitarne wielu państw biernie przyglądały się rozwojowi pandemii do połowy lutego 2020 r., a Tajwan nie wierzył ani w komunikaty z Chin, ani w zalecenia WHO – po prostu robił swoje. (...)

Mieszkańcy zaczęli nosić maseczki, a bramki z kamerami termowizyjnymi otwierają się, gdy temperatura ciała jest poniżej 37°C. Wprowadzono także system epidemicznego dochodzenia każdego wykrytego przypadku. (...)

W sumie na Tajwanie wykryto ponad 500 przypadków zakażenia koronawirusem. Prawie wszystkie są efektem kontrolowanych powrotów. Od stycznia 2020 r. tylko 55 osób zaraziło się lokalnie na wyspie, a ostatni taki przypadek miał miejsce w kwietniu. Służby medyczne znają źródła i historie każdego zakażenia.

Mieszkańcy Tajwanu słuchają wszystkich zaleceń władz i noszą maseczki bez żadnych nakazów. Nie trzeba było zamykać kin, szkół, świątyń ani restauracji, by pod względem epidemicznym wyspa stała się najbezpieczniejszym miejscem na świecie... (...)

W czasach pandemii społeczeństwa zachodnie okazują się bardziej zacofane i bezradne w walce z koronawirusem, natomiast tygrysy azjatyckie przechodzą przez koronakryzys praktycznie suchą nogą i pogłębiają swoją przewagę technologiczną oraz ekonomiczną nad resztą świata. (...)

W Polsce rośnie liczba zakażeń, a ludzie protestują przeciwko noszeniu zwyczajnej maseczki. Na Tajwanie czy w Korei prawie nie ma zakażeń i wszyscy chodzą w maseczkach. (...)

Artur Stelmasiak, Niedziela, nr 43,

25 X 2020, s. 26-27

Wybrał Stanisław Waluś

PS W czasie pandemii przeczytałem wiele opracowań poświęconych temu zagadnieniu. Przeglądając stare wycinki z prasy postanowiłem podzielić się fragmentami artykułu, w którym autor przedstawił istotne informacje. Najważniejsze w tych materiałach informacje dotyczą pochodzenia wirusa – z laboratorium w Wuhan i brak natychmiastowej rzetelnej informacji ze strony Chin i WHO.

Walka o młodych Rodzina jest jedyną tamą, o którą rozbija się proces ideologizacji obszaru edukacji w Polsce

Od lat mamy do czynienia z frontalnym atakiem na niewinność, wrażliwość i sposób myślenia młodych ludzi w Polsce. To nie są działania przypadkowe ani incydentalne. Wpisują się one w szeroki, międzynarodowy nurt, którego celem jest demontaż starego porządku kulturowego i moralnego oraz budowa nowego świata, opartego na wartościach coraz bardziej odległych od chrześcijaństwa i klasycznego rozumienia dobra i zła. Właśnie o tym, jak głęboko proces ideologizacji wchodzi dziś w system edukacji, debatowano podczas sympozjum „Oblicza współczesnej edukacji”, zorganizowanego przez Akademię Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu, w dniu wspomnienia św. Franciszka Salezego, patrona dziennikarzy [24 I 2026 r.]. (...)

Polska nie jest jedynym krajem, gdzie próbuje się podporządkować edukację i wychowanie młodych ludzi prądom ideologicznym. Nauczyciel Dariusz Rozwadowski w swojej prelekcji zwrócił uwagę, że poważne zagrożenie nadciąga z Brukseli wraz z planami włączenia Polski w europejski obszar edukacyjny. – Usuwanie religii ze szkół, seksualizacja dzieci i młodzieży, usuwanie wszelkich treści patriotycznych, które mogłyby wzbudzić ten narodowy patriotyzm do własnej Ojczyzny, rugowanie historii, ograniczanie lub zakazywanie prac domowych, odchodzenie od oceniania uczniów, likwidacja przedmiotów klasycznych. (...)

Podczas sympozjum prof. Przemysław Czarnek, były minister edukacji i nauki, poinformował, że trwają obecnie prace nad przygotowaniem profesjonalnego filmu przybliżającego postać wielkiego polskiego świętego – o. Andrzeja Boboli SJ. Film ma zostać wyprodukowany przez Fundację Lux Veritatis. – Film z udziałem najwybitniejszych aktorów światowych, pokazujący wielką postać, o której Pius XII – jako jedynym męczenniku – napisał odrębną encyklikę, będzie właśnie tym ideowym wychowaniem, ideowym podejściem do

edukacji i wychowania następnych pokoleń – stwierdził prof. Przemysław Czarnek. (...)

*Rafał Stefaniuk, Nasz Dziennik,
nr 20 (8491), 26 I 2026, s. 1 i 3
Wybrał Stanisław Waluś*

Ja Owsiakowi nie daję

W niedzielę 25 stycznia 2026 r. przed godz. 8.00 dwóch młodych mężczyzn na skraju terenu kościelnego w naszej parafii zbierało do puszek pieniądze. Szedł do kościoła pan w średnim wieku z żoną. Przechodził obok jednego z tych zbierających i powiedział: ja Owsiakowi nie daję. My z żoną też nie dajemy. Wcześniej zauważyłem z daleka koleżankę, którą prawie codziennie widzę w kościele na Mszy Świętej, która wkładała coś do skarbonki. Zasmuciłem się.

Pomyślałem sobie, że gdyby katolicy przeczytali reportaż z letniej imprezy organizowanej przez pana Owsiaaka autorstwa zakonnicy, to by złamanego grosza nie wrzucili do puszek. Reportaż ten ukazał się przed laty w miesięczniku „W Drodze” wydawanym przez dominikanów.

Stanisław Waluś

PS Moim zdaniem hasło „róbta co chceta” wpisuje się w „anarchizm”, jako kierunek filozoficzno-społeczno-polityczny.

Odrzucam tylko złe prawo

Piotr Legutko: Panie Prezydencie, ponieważ to pierwszy numer „Gościa Niedzielnego” z datą 2026, chciałbym zacząć od pytania o szanse i zagrożenia, które mogą się pojawić w tym roku. Prawie cały wywiad będzie o zagrożeniach, to może zaczęlibyśmy od szans?

Karol Nawrocki: Myślę, że jedna z istotnych szans dla Polski w roku 2026 jest udział w szczycie G20, do którego zostaliśmy zaproszeni przez prezydenta Donalda Trumpa. Mam też nadzieję, że w tym roku obecnej koalicji rządowej nie uda się jeszcze bardziej zdewastować finansów publicznych. (...)

Piotr Legutko: W tej twitterowej rzeczywistości to Pan jest hamulcowym rozwoju Polski, nadużywającym instytucji weta.

Karol Nawrocki: Spójrzmy na statystykę ustaw trafiających z parlamentu do pałacu Prezydenckiego. Ona się bardzo dynamicznie zmienia, ale do chwili, gdy rozmawiamy, podpisałem 132 ustawy, a zawetowałem 20. Weta dotyczyły aktów prawnych, które stanowiły zagrożenie dla

obywateli lub zostały wadliwie przygotowane pod względem prawnym. Ustawy, które są dobre dla Polski, niezależnie od tego, jakie środowisko je przygotowało, podpisuję. (...)

Piotr Legutko: Weto Pana Prezydenta do ustawy oświatowej zostało przyjęte z ulgą. I, co ciekawe, ponad podziałami. Mimo to Ministerstwo Edukacji chce wdrażać zawetowane zmiany. Co w tej sytuacji można zrobić?

Karol Nawrocki: Żyjemy niestety – mówię to ze smutkiem – w Polsce, w której większość rządząca próbuje obchodzić zarówno porządek konstytucyjny, jak i ustawowy. (...)

Piotr Legutko: Czy nie obawia się Pan, że będziemy mieli w tym roku próbę zmieniania polskiej konstytucji metodą faktów dokonanych, np. w oparciu o wyroki TSUE, jak w kwestii uznawania zawartych w innym kraju związków osób tej samej płci? Co strażnik konstytucji może zrobić w jej obronie?

Karol Nawrocki: Małżeństwo, zgodnie z polską konstytucją, jest związkiem kobiety i mężczyzny. Strażnik konstytucji ma przede wszystkim obowiązek jasno i głośno powiedzieć Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej, przewodniczącemu TSUE oraz całej opinii publicznej że konstytucja jest najważniejszym prawem, ustawą zasadniczą, która obowiązuje wszystkich w Polsce. (...)

Piotr Legutko: Nie ma innego wyjścia, skoro prezydent ponoć nie odbiera telefonów od premiera.

Karol Nawrocki: To akurat dość zabawna sytuacja, bo gdy o tym poczytałem, od razu sprawdziłem, czy premier rzeczywiście do mnie dzwonił. Nie dzwonił, więc faktycznie nie odebrałem telefonu. (...)

Piotr Legutko: Skoro polska scena polityczna nie odwzorowuje tych podziałów, czy jeszcze w tym roku może nastąpić jakas jej dekonstrukcja?

Karol Nawrocki: Uważam, że dekonstrukcja powinna dotyczyć przede wszystkim zmiany rządów, które dziś po prostu szkodzą Polsce. (...) Uważam, że moim obowiązkiem jako prezydenta Polski jest mówić głosem Polaków, niezależnie od tego, czy rozmawiamy z Ukrainą, Niemcami czy Izraelem. (...)

Piotr Legutko: Czego życzyć prezydentowi w nowym roku i o co dla niego się modlić?

Karol Nawrocki: Pragnę jeszcze raz podziękować tym, którzy się za mnie modlą, i tym, którzy modlili się za mnie w czasie kampanii wyborczej. (...) A w roku 2026 trzeba się modlić przede wszystkim za Polskę! (...)

Gość Niedzielny, nr 1, rok CIII, 4 I 2026, s. 24-27

Wybrał Stanisław Waluś

Murale, napisy, plakaty

Gdy zobaczyłem napisy pojawiające się na chodniku pomyślałem sobie, że ich treść jest nieraz tak wartościowa, że warto je udostępnić czytelnikom *Dłatego*. Zwróciłem też uwagę na niektóre murale i plakaty – np. plakat o Festiwalu im. Henryka Góreckiego w Bielsku-Białej. Tu dodaję, że prof. Henryk Górecki był pierwszym prezesem KIK w Katowicach. Zdjęcia umieściłem w danej grupie wg narastającej daty ich zrobienia. Pochodzą one z Gliwic, ale też są z Katowic, Bielska-Białej i Kobióru.

Murale

TAK DLA CPK TUSK WON

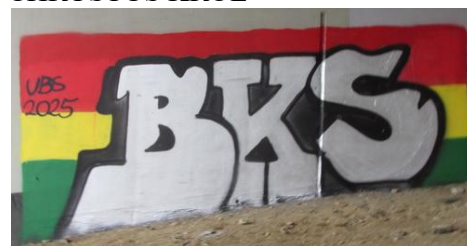
REFUGEES NOT WELCOME!

PATRIOCI

CHRYSTUS KRÓL

BKS
[Bielski
Klub
Sportowy]

GLIWICE

„INKA” „RÓJ” Bohaterowie których nie znajdziesz w podręcznikach Cześć Waszej pamięci Glinicy Patrioti [orzeł z koroną i krzyżem].

† ŚP. BULI ZABRZE

W niedzielę po południu 11 stycznia 2026 r. pod tym murem zebrało się kilkadziesiąt młodych kibiców ubranych na czarno. Zmarły był mieszkańcem osiedla, w którym mural został namalowany.

TAK DLA CPK W INTERESIE NARODU!

Napisy kredą na chodniku

TUSK – GRABARZ POLSKI

KOMUNA → ZARAZA

CHROŃCIE
DZIECI PRZED
LEWACKĄ
IDEOLOGIĄ

BOŻE CHROŃ
DZIECI PRZED
KOMUNĄ

MÓDLMY SIĘ ZA
RZĄDZĄCYCH BO
NIE WIEDZĄ CO
CZYNIA

LEWACTWO
ZDRAJCY
POLSKI!

LUDZIE
LEWACTWO
PROWADZI WAS
NA MANOWCE!

Plakaty

bł. ks.
POPIELUSZKO
1984
ks.
BLACHNICKI
1987
ks. OLSZEWSKI
PROTEST „...
i będą was
prześladować”
(ŁK. 21.12)

BIELSKO BIAŁA 19.10.2024 SOBOTA
16:00 msza św. KATEDRA Św. Mikołaja w 40-tą ROCZNICĘ MĘCZEŃSKIEJ ŚMIERCI BŁ. KS. J. POPIELUSZKO
17:00 Przemarsz na plac Chrobrego
17:30 PROTEST Plac Chrobrego
ORGANIZATOR PATRIOCI ŚLĄSKA I ZA-GŁĘBIA KLUB GAZETY POLSKIEJ BIELSKO-BIAŁA KLUB GAZETY POLSKIEJ JELEŚNIA

**PUBLICZNY RÓŻANIEC
O ZATRZYMANIE
ABORCJI**
BIELSKO-BIAŁA
trzeci wtorek mies.
godz. 17.00
PLAC BOLESŁAWA
CHROBREGO

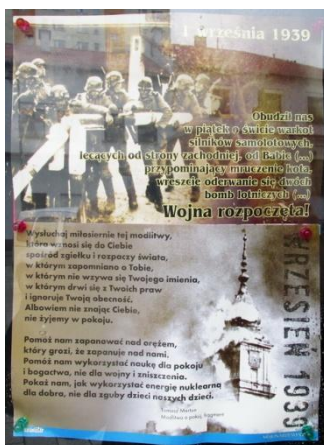
Pomóż nam zapanować nad orężem,
który grozi, że zapanuje nad nami.
Pomóż nam wykorzystać naukę dla pokoju
i bogactwa, nie dla wojny i zniszczenia.
Pokaż nam, jak wykorzystać energię nuklearną
dla dobra, nie dla zguby dzieci naszych dzieci.
Tomasz Merton
Modlitwa o pokój, fragment

14 czerwca Narodowy Dzień Pamięci Ofiar Niemieckich Nazistowskich Obozów Koncentracyjnych i Obozów Zagłady

**MARSZ SPRZECIWU
27 CZERWCA**
NIE dla IMIGRANTÓW!
TAK dla
BEZPIECZEŃSTWA!
w BIELSKU-BIAŁEJ
27 czerwca Plac Chrobrego
Start: godz. 18.00

1 września 1939 Obu-
dził nas w piątek o świe-
cie warkot silników
samolotowych, lecą-
cych od strony zachod-
niej, od Babc (...)
przypominający mru-
czenie kota, wreszcie
oderwanie się dwóch
bomb lotniczych (...)
Wojna rozpoczęła!
WRZESIEŃ 1939

Wysłuchaj miłosiernie tej modlitwy,
która wznosi się do Ciebie
spośród zgiełku i rozpaczny świata,
w którym zapomniano o Tobie,
w którym nie wzywa się Twojego imienia,
w którym drwi się z Twoich praw
i ignoruje Twoją obecność.
Albowiem nie znając Ciebie,
nie żyjemy w pokoju.

**PROGRAM 28 FESTIWALU KOMPOZYTORÓW
POLSKICH IM. HENRYKA MIKOŁAJA
GÓRECKIEGO W BIELSKU-BIAŁEJ FRYDERYK
CHOPIN 9-11 PAŹDZIERNIKA 2025 R**

**SPOTKANIE OTWARTE
Z WSPÓŁ-
PRZEWODNICZĄCYM
EUROPEJSKICH
KONSERWATYSTÓW
I WICEPREZESEM PIS
PATRYKIEM JAKIM**
HOTEL MALINOWSKI
UL. PORTOWA 4 SALA

KONFERENCYJNA NA 2 PIĘTRZE GLIWICE
30 PAŹDZIERNIKA GODZ. 18:00

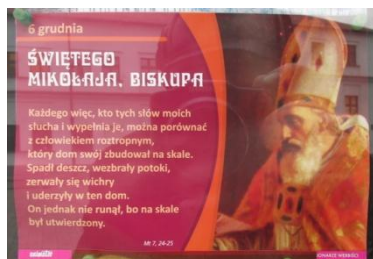

Wieczór uwielbienia. Adoracja Najświętszego
Sakramentu „Maryjo, ukryj mnie w najczystszy
Sercu Twym.” sobota, 25.10.2025 godz. 19.00
SANKTUARIUM MATKI BOŻEJ DOBREJ
DROGI W GLIWICACH

19:00 SANKTUARIUM MATKI BOŻEJ DOBREJ DROGI W GLIWICACH

Wieczór uwielbienia. Adoracja Najświętszego Sakramentu Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata sobota, 22.11.2025 godz. 19:00

z człowiekiem roztroptym, który dom swój zbudował na skale. Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony. Mt 7, 24-25

6 grudnia ŚWIĘTEGO MIKOŁAJA. BISKUPA Każdego więc, kto tych słów moich słucha i wypełnia je, moż-

CZY NAJŚWIĘTSZA MARYJA PANNA JEST WSPÓŁODKUPICIELKĄ? 17 GRUDNIA 18⁰⁰ ks. Jan Jenkins FSSPX KATOWICE ul. Wita Stwosza 7 sala nr 26

GEORGE ORWELL 1984 BIG BROTHER IS WATCHING YOU

29P ORSZAK TRZECH KRÓLI GLIWICE 6 STYCZNIA 2026 godz. 14.00 PLAC PRZED DWORCEM PKP, PARAFIA PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO, PARAFIA ŚW. MICHAŁA, RYNEK

Stanisław Waluś

Apel „W trosce o przyszłość polskiej szkoły” do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Parlamentu, Rządu i opinii publicznej

Warszawa, 10 stycznia 2026 r.

(...)

Dodaj swój podpis. Organizatorzy: Koalicja na Rzecz Ocalenia Polskiej Szkoły (KROPS) – 93 organizacje członkowskie (wśród nich KIK w Poznaniu) oraz Krajowa Sekcja Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność”.

<https://apel.wobroniepolskiejszkoły.pl/>

podpisałem – Stanisław Waluś

Wojna w Ukrainie. Cz. XXX.

„Nie zapominajmy o udurczonym narodzie ukraińskim (Papież Franciszek, audiencja generalna 15 czerwca 2022 r.)

L'osservatore Romano, nr 6 (443) 2022, str. III okładki

Ludzie zamarzają na śmierć

„Jeśli Rosjanie nie przestaną bombardować naszych miast, usłyszycie o wielu ludziach, którzy tej zimy zamarzną na śmierć” – przestrzegł przewodniczący ukraińskiej Caritas-Spes bp Ołeksander Jazłowiecki. Poinformował, że Rosjanie atakują infrastrukturę energetyczną Ukrainy, co powoduje długie przerwy w dostawie prądu. Tymczasem temperatura nocą spada do -20°C. W szpitalach jest coraz więcej osób chorych na zapalenie płuc lub oskrzeli. (...)

Ataki na infrastrukturę energetyczna to celowa taktyka Rosjan. (...)

n, Niedziela, nr 4, 25 I 2026, s. 6

Czystka wyznaniowa na Krymie

Ukraińskie media informują, że trwa czystka etniczna na Krymie, rozpoczęta już w 2014 r., kiedy to półwysep został zaanektowany przez Rosję. Te działania nasiliły się od lutego 2022 r., gdy Rosja rozpoczęła pełnoskalową agresję na Ukrainę. (...)

Na okupowanym przez Rosjan Krymie z Kościołów chrześcijańskich mogą działać tylko współpracujące z władzami prawosławne parafie Patriarchatu Moskiewskiego.

Andrzej Grajewski, Gość Niedzielny, nr 3, Rok CIII, 18 I 2026, s. 11

Agresja Rosji na Ukrainę w TVP INFO

INWAZJA ROSJI NA UKRAINĘ. STOP PUTIN – 22 II 2022

BANDYCKI ATAK PUTINA NA UKRAINĘ – 22 II 2022

BANDYTA PUTIN MORDUJE UKRAIŃCÓW – 27 II 2022

ROSJA ATAKUJE UKRAIŃSKICH CYWILÓW – 27 II 2022

POLSKA POMOC UCHODźCOM Z UKRAINY – 27 II 2022

MODLITWY O POKÓJ NA WSCHODZIE – 27 II 2022

POLSKA POMAGA OFIAROM PUTINA 27 II 2022

MSZE ŚW. W INTENCJI POKOJU NA UKRAINIE 27 II 2022

WSPARCIE DUCHOWE I MODLITEWNE DLA ZAATAKOWANEJ UKRAINY 27 II 2022

UKRAINA DZIĘKUJE ZA WSPARCIE 27 II 2022

Zdjęcia i wybór tekstów Stanisław Waluś

Tak może być

Ekosystem polityczny zaczyna nam wyraźnie ewoluować w jednym kierunku. Po niedawnym werdykcie TSUE w kwestii uznawania homomałżeństw zawartych w innych krajach i rozważanej przez niektóre państwa możliwości dopuszczenia stosowania prawa szariatu przez społeczności muzułmańskie, nasunęła mi się następująca wizja najbliższej przyszłości:

Mamy rok, dajmy na to, 2027. Francuskie zgromadzenie narodowe przegłosowuje ustawę dopuszczającą wielożeństwo wśród muzułmanów zamieszkujących licznie w tym kraju. Spotyka się to z ostrą reakcją działaczy „równościowych”. Takie prawo uważają za „dyskryminację ze względu na wyznanie (lub jego brak)”. Sprawa trafia do TSUE który w pełni podziela ich zdanie i nakazuje rozszerzenie prawa na wszystkich obywateli Francji. Pan, powiedzmy Pierre Carotte, dostaje dobrze płatną posadę w firmie mającej siedzibę na terenie Polski i wyjeżdża tam wraz ze swymi, legalnie poślubionymi, trzema żonami. Ponieważ zamierza pozostać tu na stałe, chce zalegalizować swój związek w polskim urzędzie stanu cywilnego. Otrzymuje odmowę gdyż polskie prawo nie dopuszcza wielożeństwa. Zdanie to podziela też polski sąd. Wściekły pan Carrot zwraca się do TSUE. Jak nie trudno przewidzieć, Trybunał, nie zwlekając, podejmuje uchwałę rozszerzającą przytoczony powyżej werdykt z roku 2025 w sprawie homomałżeństw także na wielożeństwo.

Gdzie będzie koniec tego szaleństwa? Może na panu z kozą? Nie sądzę.

14.12.2025 *Piotr Lutyk, p.lutyk@gmail.com*
PS

Jeszcze tylko ci panowie wezmą ślub i zaraz potem my! A. Krauze.

„Rzeczpospolita” wygrała proces o kozę

Aktualizacja: 26.01.2012 20:05 Publikacja:
26.01.2012 20:04

„Rzeczpospolita” nie musi przeproszać za opublikowanie 2,5 roku temu [2009] rysunku satyrycznego oraz artykułu odnoszących się do postulatów środowisk homoseksualnych. Warszawski Sąd Okręgowy oddalił pozew dwóch osób

i kilku organizacji przeciw naszej gazecie. Poczuli się one urażone rysunkiem satyrycznym Andrzeja Krauzego.

Sąd wskazał jednak, że zgodnie z konstytucją każdy ma prawo do wolności wyrażania opinii, a wolność słowa i prasy jest jedną z podstawowych wartości obywatelskich.

<https://www.rp.pl/publicystyka/art13949681-rzeczpospolita-wygrala-proces-o-koze>

Eurotitanic

Nie od dziś wiadomo, że o sile i znaczeniu państwa decyduje siła jego gospodarki. Tak zwany „obóz socjalistyczny” musiał upaść bo załamała się jego gospodarka. A załamała się bo nie wytrzymała absurdów marksistowskiej ideologii. Bardzo trafną definicję marksizmu można znaleźć w „Kamiennych tablicach” Żukrowskiego: „Dziewiętnastowieczna teoryjka ekonomiczna podniesiona do rangi religii”. Najwyraźniej ten sam los czeka Unię Europejską, której integracja miała przynieść rozwój gospodarczy i zapewnić zrzeszonym w niej państwom silną pozycję, a zamiast tego jej znaczenie, jako całości z roku na rok słabnie. A dzieje się tak bo rządząca od lat Unią opcja lewicowo-liberalna wpadła w te same ideologiczne koleiny co wcześniej państwa „demokracji ludowej”. Oparty na fałszywych danych klimatyzm (również podniesiony do rangi religii) i pseudonaukowy Zielony Ład absurdalnie wywindowały ceny energii, a przez to koszty produkcji. Doprowadzają też do ruiny rolnictwo i gospodarkę leśną. Od decyzji w sprawach klimatycznych i przyrodniczych odsunięto naukowców i praktyków, a zastąpiono ich pseudoekologami bez żadnych kwalifikacji (doskonałym przykładem jest polski wiceminister klimatu i środowiska Mikołaj Dorożała). Żeby nie było, że pominięto kwestie społeczne, dodano jeszcze do tego neomarksistowskie ideologie: LGBT i genderyzm, które prowadzą do upadku tradycyjnych społeczeństw opartych na rodzinie, wprowadzają chaos i jeszcze bardziej osłabiają struktury państw.

Tak zarządzana Unia przypomina „Titanica” który z maksymalną szybkością pędzi w stronę góry lodowej, i na którym nawet po zderzeniu gra orkiestra. Starsi czytelnicy zapewne pamiętają PRL-owską propagandę, która cały czas próbowała przekonywać nas, że panujący ustrój jest jedyną dopuszczalną formą istnienia i rozwoju naszej państwowości. Dokładnie taki sam jad sączą lewicowo-liberalne elity UE, zabijając jed-

nocześnie gospodarkę opłatami emisyjnymi, zastępując tradycyjną energetykę niestabilnymi źródłami odnawialnymi i udając że chronią przyrodę za pomocą absurdalnych restrykcji. Prasa niemiecka (która zawsze stara się trzymać linię bliską tej lansowanej przez rząd) publikuje ostatnio twierdzenie, że jeśli za dwa lata wybory w Polsce i Francji wygra prawica to będzie to koniec Unii. Można by się z tego śmiać gdyby nie kryło się za tym ostrzeżenie, znane nam doskonale z czasów PRL, że „w obronie socjalizmu nie zawahamy się przed użyciem żadnych środków”. Obawiam się, że zeszłoroczne wybory polskiego prezydenta były ostatnimi wolnymi wyborami w Europie, a połączone siły pseudo-ekologii i neomarksizmu zrobią wszystko żeby uniemożliwić zwycięstwo „niewłaściwej” opcji, nie zwracając sobie głowy żadnymi zasadami demokracji. A wtedy Eurotitanic bez przeszkód zatoni z fanfarami ku uciechu reszty świata.

Przyszłość Unii Europejskiej pod obecnym kierownictwem.

15.01.2026 Piotr Lutyk, p.lutyk@gmail.com

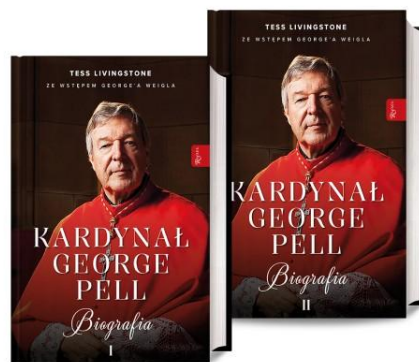
Komu reparacje?

- Co słyszać? – zapytała Ursula WodoLejer.
- Wszystko zgodnie z planem – odparł Donek – właśnie zamykamy szpitale.
- Bardzo dobrze! Przydadzą nam się wasi lekarze, jako pielęgniarki, bo tych nigdy nie za dużo. A co z ośrodkami dla uchodźców?
- Budują się. Wszyscy o nich zapomnieli, bo zajęli się apartamentami dla psów. Porównują jedenastometrowe kawalerki dla ludzi z dwudziestometrowymi pomieszczeniami dla psów.
- Zawsze uważałam, że nic tak nie przykuwa uwagi jak absurd. Rozumiem, że następne będą kury.
- Jasne. Tutejsi rolnicy jeszcze protestują, ale import z Ukrainy i Ameryki Południowej zmusi ich do wyzbycia się majątków, póki jeszcze coś są warte.

- To pomoże ci dopiąć budżet na przyszły rok?
- Nic nie pomoże. Masa upadłościowa RP, to tylko sprawa czasu.
- Miło to słyszeć.
- Nie jesteś zła, że obiecałem Polakom odszkodowania za II Wojnę Światową?
- Przeciwnie, niech tam sobie Polacy zapłacą sami za zbrodnie wojenne, których się przecież dopuścili, szczególnie w polskich obozach koncentracyjnych.
- Jeśli tak uważasz, to dobrze.
- Nawet bardzo dobrze, bo to będzie znaczyło, że Żydzi mają rację domagając się od was reparacji.
- Co znaczy „was”? Chyba nie zaliczasz mnie do Polaków!?

12.12.2025 Małgorzata Todd

Warto przeczytać

Tess Livingstone: „Kardynał George Pell. Biografia”, t. 1-2, przeł. Laura Bigaj, Dom Wydawniczy Rafael, Kraków 2025

Kim był kardynał George Pell?

Syn właściciela pubu, pasjonat futbolu, absolwent Oksfordu i Papieskiego Uniwersytetu Urbanianum w Rzymie, doktor filozofii, reformator finansów Watykanu, wreszcie – niesłusznie oskarżony, który z pokorą przyjął cierpienie, głęboko wierząc, że prawda się obroni. Kardynał George Pell był przede wszystkim oddanym sługą Chrystusa, który w imię miłości do Niego miał odwagę sprzeciwiać się „mądrości tego świata”.

Tess Livingstone – australijska dziennikarka, przez wiele lat zaprzyjaźniona z kardynałem – opisuje go jako serdecznego kapłana kochającego Boga, drugiego człowieka i Kościół. Jednocześnie ukazuje go jako nieustępliwego sługę prawdy, człowieka z dystansem do siebie, otwartego na świat, lecz bezkompromisowego w obronie depozytu wiary. To fascynująca histo-

ria życia człowieka, którą czyta się jednym tchem!

Dodatkowym atutem książki są przedmowy trzech znakomitych osobistości: George'a Weigla, ks. dr. Josepha Hamiltona, sekretarza kard. Pella, i ks. prof. Roberta Skrzypczaka. Całość dzieła dopełniają wybrane przemówienia kardynała ukazujące jego przenikliwe spojrzenie na wiarę i wyzwania współczesności oraz wskazujące drogę prowadzącą do Boga.

Bóg zawsze słucha, zwłaszcza gdy milczy (z „Dziennika więziennego”).

Tom I – 400 str., tom II – 408 str. + wkładka zdjęciowa (8 stron).

<https://rafael.pl/kardynal-geroge-pell-biografia>

Więcej o książce w artykule:

Mężny kardynał, „Idziemy”, nr 50 (1045), 14 XII 2025, s. 33

Kardynał chce reakcji Watykanu

Zdaniem kard. George'a Pella, przyszedł moment, aby Stolica Apostolska zareagowała na niezgodne z nauką Kościoła wypowiedzi niektórych wiodących europejskich hierarchów. Chodzi mu przede wszystkim o luksemburskiego kardynała Jeana-Claude'a Hollericha i przewodniczącego Konferencji Episkopatu Niemiec bp. Georga Bätziga. Kardynał uważa, że w ich niedawnych wypowiedziach całkowicie odrzucone zostało nauczanie Kościoła na temat ludzkiej seksualności. Jego zdaniem, po prostu błędzą. Do apelu kard. Pella dołączył się kard. Gerhard Müller, były prefekt Kongregacji Nauki Wiary.

P.R., Niedziela, nr 13, 27 III 2022, s. 38

Niesłusznie oskarżony

Ks. Rafał Skitek: Czy kardynał George Pell to współczesny męczennik?

Tess Livingstone: Kardynał Pell nie przelewał krwi ani nie umarł za Chrystusa. Jednak jego postawę często określa się mianem „białego męczeństwa”, ponieważ został zmuszony do wytrwania w wierze i w swoich obowiązkach. (...)

Ks. Rafał Skitek: Z tego też powodu kardynał Pell był jedną z najbardziej nienawidzonych postaci w Kościele katolickim?

Tess Livingstone: Był ogromnie ceniony przez wierzących, ludzi, którzy uczestniczyli w niedzielnych i codziennych Mszach Świętych, którzy modlili się i dbali o Kościół. Nienawidzili go ci, którzy chcieli Kościoła liberalnego, z coraz bardziej awangardową liturgią, modernistycznymi postawami, i którzy cieszyli się z tego, że liczba seminarzystów spada. Jemu takie postawy były obce. (...)

Ks. Rafał Skitek: Krytyka działalności kard. Pella pochodziła spoza Kościoła czy bardziej z jego wnętrza?

Tess Livingstone: Początkowo bardziej z wnętrza Kościoła niż z zewnątrz. Zaproponowane przez niego reformy w seminarium w Melbourne, którego był rektorem w latach 1984-1987, były dla wielu kontrowersyjne, podobnie jak zmiany, których zażądał po objęciu urzędu arcybiskupa Melbourne.

Ks. Rafał Skitek: Dlaczego kontrowersyjne?

Tess Livingstone: Tylko dlatego, że dążył do bardziej uporządkowanego planu dnia w seminarium, obejmującego codzienną wspólną Mszę Świętą, wieczorne modlitwy oraz uroczysty niedzielny obiad przygotowywany przez seminarzystów. (...)

Ks. Rafał Skitek: Kardynał pozostawił po sobie trzy tomy „Dziennika więziennego”. Co najbardziej uderza Panią w jego zapiskach?

Tess Livingstone: Jego zapiski ukazały, jak cierpienie może zostać dobrze wykorzystane – ofiarowane Bogu w intencji wynagrodzenia za nasze grzechy i grzechy innych. Kardynał Gerhard Müller porównał trzy tomy dzienników kard. Pella do dzieła „O pocieszeniu, jakie daje filozofia” Boecjusza, napisanego 1500 lat temu. (...)

Ks. Rafał Skitek: Co pozostawił po sobie kard. Pell?

Tess Livingstone: Z pewnością pokolenia wybitnych kapłanów, których uczył i wspierał w seminarium. (...)

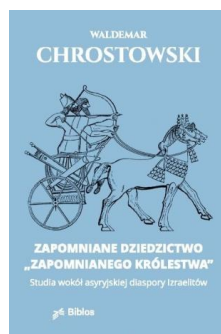
Ks. Rafał Skitek: Kard. Pell inspirował się też św. Janem Pawłem II...

Tess Livingstone: Zdecydowanie. On wiele czerpał z Jana Pawła II. (...)

*Gość Niedzielny, nr 47, rok CII,
23 XI 2025, s. 24-26*

Wybrał Stanisław Waluś

Zapomniane dziedzictwo „zapomnianego królestwa”. Studia wokół asyryjskiej diaspory Izraelitów.

Książka została wydana przez Wydawnictwo Diecezji Tarnowskiej Biblos w Tarnowie w roku 2024.

Informacja ze strony Wydawcy: „Tom studiów poświęconych różnym aspektom problematyki asyryjskiej diaspory Izraelitów (koniec

VIII – początek VI w. przed Chr.). Do niedawna temat ten był w badaniach biblijnych prawie nieobecny, a na pewno niedoceniany. Gdybyśmy nadal polegali wyłącznie na informacjach zawartych w Biblii, albo ją tylko mieli do dyspozycji, ta sytuacja trwałaby nadal, sprzyjając stereotypowemu postrzeganiu i przedstawianiu historii królestwa Izraela ze stolicą w Samarii (ok. 930-722 r. przed Chr.) i skutków przymusowych deportacji ich mieszkańców do Mezopotamii przeprowadzonych przez Asyryjczyków. Rozwój asyriologii jako nauki i odczytanie wielu świadectw pozabiblijnych oraz wnikliwsza egzegeza ksiąg biblijnych zaowocowały jednak nowym spojrzeniem na dzieje biblijnego Izraela przed wygnaniem babilońskim, a także w jego trakcie i po nim. Wiele twierdzeń uznawanych za pewniki zyskało nowe światło i doczekało się reinterpretacji, a nawet sprostowania, a wśród nich chociażby – długo eksploatowany w kulturze – mit o zaginionych dziesięciu pokoleniach Izraela”.

W czasie Targów Wydawców Katolickich w Warszawie w październiku 2025 ks. prof. Waldemar Chrostowski odebrał Nagrodę Honorową tych Targów „Złotego Feniksa” za całokształt dotychczasowej twórczości. Była to też okazja do przeprowadzenia spotkania z ks. prof. Chrostowskim, które prowadził Krystian Kراتiuk, redaktor portalu Polonia Christiana.

Pozwolę sobie zacytować trzy fragmenty tego wywiadu:

O podejściu do otrzymywanych pochwał i nagród: „...do nagród pochodzę z pewną ostrożnością. Tej ostrożności próbował nauczyć mnie mój ojciec jeszcze w bardzo dawnych czasach, kiedy przygotowywałem się do kapłaństwa. Kiedy byłem młody, bodajże gdzieś tam po trzecim roku tych studiów, czyli na początku lat siedemdziesiątych wróciłem do domu.

Mówiłem, że mam tam jakiś drobny sukces. Ojciec był prostym człowiekiem, ale mądrym człowiekiem i popatrzył tak na mnie i mówi tak: Kiedy cię chwalą, to słuchaj dobrze tego, co mówią. Dlatego, że mówią nie jaki jesteś, tylko jaki powinieneś być. I właśnie tak podchodzę do nagród i do tego wszystkiego dobrego, które mnie w życiu spotyka. Mianowicie uważam, że one są bardzo ważne, one są potrzebne. Jestem bardzo wdzięczny za to, że one są. (...) one nie tyle wieńczą to, co było, ile raczej stanowią zobowiązanie na przyszłość”.

Reakcja na wiadomość o nagrodzie „Złotego Feniksa”: „To było zaskoczenie i kiedy, jeżeli Pan pyta, co czułem: Po pierwsze satysfakcję

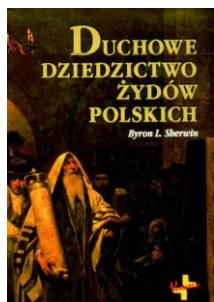
(...) że zostało to zauważone, to jest satysfakcja. A drugie uczucie, które mi towarzyszyło od chwili, kiedy dowiedziałem się o przyznaniu tej nagrody, to wdzięczność. Wdzięczność wobec tych wszystkich, których Pan Bóg postawił na drodze mojego życia i którzy włączyli się w wydawanie tych publikacji, w promowanie, ale przede wszystkim wdzięczność wobec słuchaczy i wobec czytelników, wobec wszystkich odbiorców tych właśnie publikacji książkowych i wszystkich innych, bo to właściwie to jest powód, dla którego człowiek się mobilizuje, dla którego zastanawia się, co jeszcze można w tej dziedzinie Pisma Świętego, czy około tej dziedziny zrobić, co dobrego jeszcze pozostało, na co jeszcze ktoś być może czeka”.

O książce „Zapomniane dziedzictwo ...”: „...o co idzie w tej książce i że ona ma również, powiedzmy sobie, reperkusje, reminiscencje, znaczenie dla współczesnego, tego, co się dzieje we współczesnym życiu. Otóż kiedy na początku lat dziewięćdziesiątych, czyli 35 lat temu mniej więcej, byłem w Stanach Zjednoczonych, tam na tych spotkaniach, prelekcjach, wykładach takich chrześcijańsko-żydowskich, to moim partnerem po stronie żydowskiej był już nieżyjący niestety rabin, bardzo uczciwy człowiek, rabin Byron Sherwin.

Jego dziadkowie pochodzili z Polski, wyjechali do Stanów Zjednoczonych, on się urodził w Stanach Zjednoczonych, ale z wielkim sentymentem wspominał ojczyznę swoich dziadków i z wielkim sentymentem zajmował się duchowym dziedzictwem Żydów polskich. To, co mówił na ten temat było tak ciekawe, było tak interesujące, że go zaprosiłem do Polski i w kilku ośrodkach, w Warszawie, w Krakowie, w Lublinie, w Toruniu miał takie właśnie wykłady na temat duchowego dziedzictwa Żydów polskich. Te wykłady były po angielsku, ja miałem je tłumaczyć i tłumaczyłem na język polski, tak doraźnie, natomiast kiedy wyjechał, to postanowiłem te teksty tych wykładów spisać, zapisać i wydać w książce, która się ukazała w nakładzie dziesięciu tysięcy egzemplarzy i nosi tytuł duchowe dziedzictwo Żydów polskich.

I proszę Państwa, kiedy miałem ten tekst angielski, który był podstawą do przekładu, zachęcałem go, żeby on wrócił do Stanów Zjednoczonych i żeby wydał to również w Stanach Zjednoczonych. I okazało się, że nie można, że nie chciano mu tego wydać, że nie chciano mówić o tym, że istniało życie żydowskie w Polsce przez kilkaset lat, że przyniosło tutaj wiele dobrego, że mogło się rozwijać i proszę sobie wy-

obrazić, że książka, która bez żadnego trudu została wydana w Polsce, nie została wydana w Stanach Zjednoczonych jako zbyt propolska. Została wydana w Wielkiej Brytanii, ale to zupełnie osobna sprawa.

(Książka Byrona L. Sherwina – „Duchowe dziedzictwo Żydów polskich”, przetłumaczona przez ks. prof. Waldemara Chrostowskiego, wydana przez Oficynę Wydawniczą VOCATIO w roku 2016)

Dlaczego o tym Państwie mówię? Pamiętam, co jest tematem naszej rozmowy. Tylko wtedy zrozumiałem jedno, to mianowicie, że w historii żydowskiej są tematy, które albo się eksponuje, albo których się unika. Polska w tej perspektywie ma być przede wszystkim krajem zagłady, ma być krajem Holocaustu, ziemią Holocaustu.

Wobec tego to wszystko, co było tutaj przez kilkaset lat wcześniej, przestało się liczyć. Polska jest grobem i przyjeżdżamy tu tak, jak się przyjeżdża na cmentarz. Wobec tego i to jest najbardziej dla nas również wymowne.

Przechodzi się do porządku dziennego nad ludźmi, którzy przez kilkaset lat tworzyli tę kulturę, wnieśli do niej ogromny wkład i teraz się nie liczą. Dlatego, że chodzi nie o odtwarzanie przeszłości, ale o kreowanie przeszłości. O jej taką wykładnię i interpretację, która przystaje do aktualnych potrzeb społecznych, kulturowych, politycznych”.

Całe spotkanie trwające niecałe 44 minuty można wysłuchać pod linkiem:

<https://www.youtube.com/watch?v=S1ClknIbvdC&t=5s>

O samej książce pozwolę sobie zacytować opinie dwóch naukowców: świeckiego i saleityna.

Prof. Michał Wojciechowski (biblista i publicysta, pierwszy rzymskokatolicki świecki w Polsce, który otrzymał tytuł naukowy profesora teologii): „[Studia ks. prof. Waldemara Chrostowskiego] można zaliczyć do tego nurtu badań nad historią Izraela, który uwalnia ją od wtórnej ideologicznej interpretacji z epoki rabinicznej. Wiemy więc dzisiaj, że np. kraj Izraela w okresie hellenistycznym nie był ostoją rabinizmu, lecz ulegał kulturze greckiej. Że kanon rabinów, dzisiejsza Biblia Hebrajska, nie był w tym czasie w identycznym kształcie przyjmowany przez judaizm. Że Samarytanie to także spadkobiercy religii Izraela, a nie spoganieni odszczepieńcy od judaizmu jerozolimskiego. Z tym ostatnim tema-

tem wiążą się odkrycia ks. prof. Waldemara Chrostowskiego, gdyż jak badania nad Samarytanami dowodzą ich znaczenia jako spadkobierców państwa północnego w kraju Izraela, tak studium diaspory izraelskiej pokazuje jej znaczenie w zestawieniu z judyzką”.

Ks. prof. Janusz Kręcidło MS (saletyń, profesor nauk teologicznych, kierownik Katedry Egzegezy Nowego Testamentu w Instytucie Nauk Teologicznych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, przewodniczący Komitetu Nauk Teologicznych Polskiej Akademii Nauk, członek zarządu Stowarzyszenia Biblistów Polskich): „Na uznanie zasługuje nie tylko merytoryczny poziom [studiów], lecz także to, że ich autor wpisuje się nimi w aktualne życie Kościoła i jako wybitny biblista dostarcza teologom duszpasterzom i wiernym świeckim treści merytorycznych ułatwiających zgłębianie i duchowe przeżywanie religijnych treści. Dzięki temu jego działalność naukowa nie jest zawieszona w próżni, lecz służy życiu Kościoła, przynosząc czytelnikom pożytek duchowy”.

Opracował Robert Prorok

Warto obejrzeć

Wybór Ainary

Z nieklamana satysfakcją przedstawiam naszym Czytelnikom hiszpański film obyczajowy „Niedziele”, który wejdzie na ekrany kin w drugi dzień świąt Bożego Narodzenia. Ten zwycięzca festiwalu w San Sebastian zgromadził w Hiszpanii ponadpółmilionową publiczność. (...)

Siedemnastoletnia Ainara odkrywa w sobie powołanie i chce wstąpić do zakonu klauzury. Rodzina, a zwłaszcza zastępująca zmarłą matkę ciocia Marite, agnostyczka, próbuje wpłynąć na zmianę jej decyzji. (...)

„Niedziele” to dobry scenariusz, naturalne dialogi, znakomite kreacje aktorskie. I muzyka chóralna. (...)

Naprawdę warto poszukać, gdzie jest wyświetlany w naszej okolicy i wybrać się na seans – również z dziećmi (od 12 lat). A jeśli go nie ma, to zorganizować seans – dystrybutor, Rafael Film, do tego zachęca. (...)

Lidia Molak, *Idziemy*, nr 51/52 (1046), 21/28 XII, s. 41

PS Moja żona zaproponowała, abyśmy obejrzeli ten film i 27 grudnia 2025 r. poszliśmy do kina. Warto było.

Droga do zakonu

Jeśli kogoś z czytelników ominęła jeszcze informacja o niezwykle hiszpańskim filmie „Niedziele”, nad którym tygodnik „Idziemy” ma patronat medialny, to gorąco go polecam. (...)

Mirosław Winiarczyk, Idziemy, nr 01 (1047), 4 I 2026, s. 29

Powołanie nie na czasie

Sukces artystyczny i komercyjny „Niedziel”, najnowszego filmu Alaudy Ruiz de Azúy, z pewnością był niespodzianką, m.in. dlatego, że w sposób subtelny i wyważony dotyka problemu wiary, a konkretnie powołania do życia zakonnego, co w zsekularyzowanej Hiszpanii rzadko staje się tematem kina. (...)

Edward Kabiesz, Gość Niedzielny, nr 51-52, rok CII, 21 XII 2025, s. 90-91

Wybrał Stanisław Waluś

Nie zabijaj.

Obrona życia człowieka od poczęcia do naturalnej śmierci

Leon XIV na Marsz dla Życia w USA:

Wypełnienie nakaz Pana

Opowiadając się w obronie dzieci nienarodzonych wypełnienie nakaz Pana, aby służyć Mu w najmniejszych spośród naszych braci i sióstr – wskazał Leon XIV w przesłaniu do uczestników dorocznego Marszu dla Życia, zorganizowanego w stolicy Stanów Zjednoczonych.

Temat tegorocznego Marszu dla Życia w USA brzmi: „Życie jest darem”. Ojciec Święty przesłał serdeczne pozdrowienia uczestnikom wydarzenia, odbywającego się w Waszyngtonie.

Spółeczeństwo jest zdrowe, gdy strzeże życia

„Wyrażam również głęboką wdzięczność i zapewniam was o mojej duchowej bliskości, gdy gromadzicie się na tym wymownym publicznym świadectwie, aby potwierdzić, że «ochrona prawa do życia stanowi niezbędny fundament wszystkich innych praw człowieka»” – napisał Papież cytując zdanie ze swego przemówienia wygłoszonego 9 stycznia do członków Korpusu Dyplomatycznego akredytowanego przy Stolicy Apostolskiej.

Cytując dalej tamten dokument dodał, że rzeczywiście, „społeczeństwo jest zdrowe i prawdziwie się rozwija jedynie wtedy, gdy strzeże świętości życia ludzkiego i aktywnie działa na rzecz jego promocji”.

Działać na wszystkich poziomach w obronie życia

Papież zachęcił – zwłaszcza młodych – aby podejmowali starania na rzecz poszanowania życia na każdym jego etapie, „poprzez odpowiednie działania na wszystkich poziomach społeczeństwa, w tym poprzez dialog z przywódcami życia obywatelskiego i politycznego”.

„Niech Jezus, który obiecał, że będzie z nami zawsze, towarzyszy wam dzisiaj, gdy z odwagą i pokojowo maszerujecie w obronie dzieci nienarodzonych. Opowiadając się za nimi, wiedźcie, że wypełniacie nakaz Pana, aby służyć Mu w najmniejszych spośród naszych braci i sióstr” – napisał Leon XIV.

Zawierzył wszystkich Maryi Niepokalanej, Patronki Stanów Zjednoczonych Ameryki, udzielając im apostolskiego błogosławieństwa.

(źródło Wojciech Rogacin, Watykan

[https://www.vaticannews.va/pl/papiez/news/2026-01/leon-xiv-z-przeslaniem-do-uczestnikow-marszu-dla-zycia-w-](https://www.vaticannews.va/pl/papiez/news/2026-01/leon-xiv-z-przeslaniem-do-uczestnikow-marszu-dla-zycia-w-usa.html?utm_source=newsletter&utm_medium=email&utm_campaign=NewsletterVN-PL)

[usa.html?utm_source=newsletter&utm_medium=email&utm_campaign=NewsletterVN-PL](https://www.vaticannews.va/pl/papiez/news/2026-01/leon-xiv-z-przeslaniem-do-uczestnikow-marszu-dla-zycia-w-usa.html?utm_source=newsletter&utm_medium=email&utm_campaign=NewsletterVN-PL))

Podał Robert Prorok

Amerykanie za życiem

Amerykanie dali wobec świata świadectwo, że nie ustają w obronie nienarodzonych dzieci. (...) W Waszyngtonie, w stolicy Stanów Zjednoczonych, odbył się 53. Marsz dla Życia. Wzięły w nim udział dziesiątki tysięcy osób. W przeważającej większości bardzo młodzi ludzie, którzy na wydarzenie przyjechali z różnych stron swojej ojczyzny. Specjalne przesłanie do uczestników największej na świecie dorocznej manifestacji pro-life skierował Papież Leon XIV. (...)

W wydarzeniu osobiście uczestniczyło też wielu polityków, m.in. James David Vance, wiceprezydent Stanów Zjednoczonych. Wideopreślanie przekazał prezydent USA Donald Trump, a także lider większości w Senacie – senator John Thune. (...)

Uczestnicy marszu w dłoniach nieśli transparenty z hasłami pro-life, towarzyszyła im też Maryja m.in. w wizerunku Matki Bożej z Guadalupe. (...)

– Naszym celem jest nie tylko uczynienie aborcji nielegalną. Naszym celem jest uczynienie aborcji nie do pomyślenia – zaakcentował w homilii biskup diecezji Lincoln w Nebrasce James Douglas Conley. To cel, który wymieniany jest też na oficjalnej stronie marszu. Pierwszy Marsz dla Życia w USA odbył się w styczniu 1974 r. – w rocznicę decyzji Sądu Najwyższego Stanów

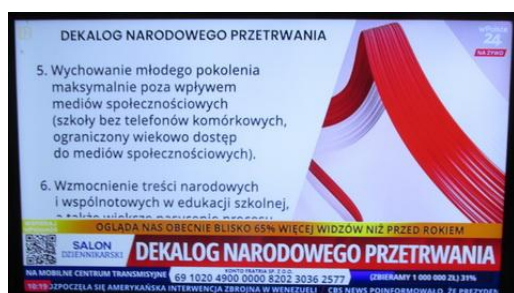
Zjednoczonych dotyczącej legalizacji aborcji na życzenie w pierwszym trymestrze. (...)

Transmisję z wydarzenia przeprowadziła EWTN – amerykańska katolicka telewizja. W Polsce dostępna w serwisie YouTube. Relacja z marszu zamieszczona jest na stronie www.ewtnnews.com. (...)

*Małgorzata Bochenek, Nasz Dziennik, nr 20 (8491), 26 I 2026, s. 9-10
Wybrał Stanisław Waluś*

Dekalog narodowego przetrwania

Dekalog narodowego przetrwania to propozycja Marka Grabowskiego, socjologa z Fundacji Mamy i Taty opublikowana przez telewizję wPolsce24. Dekalog prodemograficzny, pronatalistyczny, w formie dekalogu narodowego przetrwania. „Nie upieramy się przy poszczególnych punktach, stawiamy je pod rozagę nas wszystkich” – zarekomendował dekalog przetrwania narodu Jacek Karnowski na antenie wPolsce24.

DEKALOG NARODOWEGO PRZETRWANIA – wPolsce24 3 I 2026 r.

Dekalog narodowego przetrwania 2026

1. Zakaz propagandy antyrodzinnej, która powinna być karana co najmniej tak surowo, jak handel narkotykami, bo jej skutki są straszniejsze, niż nawet twarde używki.

2. Przyjęcie założenia, że misją każdej kobiety i każdego mężczyzny jest posiadanie potomstwa; nie oznacza to piętnowania tych, którzy z różnych przyczyn nie mogą tego postulatu spełnić, ale oznacza wyznaczenie nowego systemu wartości społecznych.

3. Przyznanie rodzinom z dziećmi większych praw politycznych niż reszcie społeczeństwa (np. dodatkowy głos na każde dziecko, które pozostaje pod opieką).

4. Progresywne programy socjalne tzn. 800+ na pierwsze dziecko, 1600 na kolejne, 2400 na trzecie itd.

5. Wychowanie młodego pokolenia maksymalnie poza wpływem mediów społecznościowych

(szkoły bez telefonów komórkowych, ograniczony wiekowo dostęp do mediów społecznościowych).

6. Wzmocnienie treści narodowych i wspólnotowych w edukacji szkolnej, a także większe nasylenie procesu edukacji zajęciami praktycznymi.

7. Obowiązkowe przeszkolenie wojskowe: rok dla wszystkich bez wyjątku. Kobiety z możliwością wyboru służby w siłach wsparcia medycznego.

8. Powstrzymywanie laicyzacji życia społecznego.

9. Zaprzestanie wykorzystywania zagrożeń geopolitycznych i zdrowotnych jako narzędzia destabilizacji społecznej.

10. Przyjęcie założenia, że emigracja na stałe z Polski nie może być postrzegana dalej jako rzecz neutralna (czy wręcz pozytywna) dla losów narodu.

<https://wszystkoconajwazniejsze.pl/pepites/dekalog-narodowego-przetrwania/>

Podał Stanisław Waluś

Nie dla in vitro

In vitro nie leczy bezpłodności

Rozmowa z dr. Tadeuszem Wasilewskim, ginekologiem-położnikiem, założycielem NaProMedica, pierwszej w Polsce kliniki leczenia bezpłodności

Urszula Wróbel: To główny powód, dlaczego katolik nie może zaakceptować tej procedury sztucznego zapłodnienia.

Dr Tadeusz Wasilewski: – Życie człowieka zaczyna się z chwilą poczęcia, czyli połączenia plemnika z komórką jajową. I to jest początek naszego ludzkiego życia, które kończy się naturalną śmiercią. (...) Niestety, taką metodą, w której kosztem życia wielu istnień uzyskuje się jedno życie, jest program in vitro. Ta podstawowa definicja ludzkiego życia dałaby nam wskazówki do pójścia określoną drogą. Wiadomo, że na pewno nie drogą programu in vitro, gdzie dochodzi do śmierci istnień ludzkich. (...)

I tu znów możemy wrócić do kwestii, od której zaczęliśmy naszą rozmowę, czyli do kłamstw kolportowanych przez media. Szkoda, że media karmią społeczeństwo nierzetelnym, nieuczciwym przekazom.

Urszula Wróbel: Dziękuję za rozmowę.

*Urszula Wróbel, Nasz Dziennik, nr 11 (7579),
14-15 I 2023, s. 4
Wybrał Stanisław Waluś*

Stop dla gender – tak dla planu Boga

Apel o głosowanie PRZECIWKO rezolucji dot. praktyk konwersyjnych 29 stycznia

Stop Criminalising Biological Truth! Reject the Radical Gender Ideology Resolution. Zdjęcie 25 I 2026 r.

Podpisałem apel [w języku angielskim] w tym dniu i niżej podaję tekst apelu w języku polskim pobrany 27 stycznia 2026 r.

Szanowni Członkowie Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy,

Zwracam się do Państwa ze stanowczym apelem o oddanie głosu PRZECIWKO projektowi rezolucji w sprawie zakazu tzw. praktyk konwersyjnych, nad którym debata odbędzie się 29 stycznia.

Choć dokument ten przedstawiany jest jako narzędzie ochrony praw człowieka, w rzeczywistości w niebezpieczny sposób rozszerza definicję „praktyk konwersyjnych”, obejmując nią również kwestie tożsamości i ekspresji płciowej. W efekcie istnieje realne ryzyko, że uzasadniona troska rodziców oraz medyczna ostrożność lekarzy zostaną potraktowane jak działania przestępcze.

Przyjęcie tej rezolucji może narazić rodziców, nauczycieli, personel medyczny oraz duchownych na skargi, dochodzenia, a nawet sankcje karne wyłącznie za odmowę automatycznej afirmacji subiektywnej tożsamości płciowej – szczególnie w odniesieniu do dzieci i młodzieży.

Projekt wykracza daleko poza ramy prawne, ingerując w służbę zdrowia, edukację i sferę religijną. Promuje rozwiązania systemowe, takie jak obowiązkowe szkolenia i zmiany w programach nauczania, które budzą poważne wątpliwości natury etycznej. Zagroża to fundamentalnym wartościom: wolności słowa i sumienia, prawom rodziców do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami oraz niezależności lekarzy, którzy powinni opierać swoje diagnozy na wiedzy medycznej, a nie presji ideologicznej.

W związku z powyższym wzywam do odrzucenia tej rezolucji. Rada Europy powinna stać na straży wolności, a nie stawiać się narzędziem cenzury i kryminalizacji odpowiedzialnych podstaw rodzicielskich i zawodowych.

Z poważaniem,

Opracowanie Stanisław Waluś

Jestem katolikiem i Polakiem

- nie kupuję w sklepach w niedzielę
- staram się kupować polskie towary w polskich sklepach

Prymas Tysiąclecia 1901 – 1981

*Kocham ojczyznę więcej
niż własne serce i wszystko,
co czynię dla Kościoła,
czynię i dla niej.*

Pod powyższym tytułem i znacznikiem ze słowami Prymasa Tysiąclecia będę z Państwem dzielił się zarówno swoimi refleksjami, jak i fragmentami artykułów zaczerpniętych z prasy i Internetu.

Stanisław Waluś

Część XCIII

2175 Niedziela wyraźnie różni się od szabatu, po którym następuje chronologicznie – co tydzień; dla chrześcijan zastępuje szabat z jego przepisem obrzędowym. Przez Paschę Chrystusa niedziela wypełnia duchową prawdę szabatu żydowskiego i zapowiada wieczny odpoczynek człowieka w Bogu. Kult oparty na prawie przygotowywał misterium Chrystusa, a to, co było w nim praktykowane, było w pewnym sensie figurą odnoszącą się do Chrystusa⁸⁶.

⁸⁶ Por. 1 Kor 10, 11.

*Katechizm Kościoła Katolickiego, Pallottinum,
Poznań, 1994, s. 496*

Nasze Rocznice

Luty 2026

180 lat temu (19 lutego 1846 r.) w Galicji wybuchło powstanie przygotowane przez Towarzystwo Demokratyczne Polskie.

175 lat temu (19 lutego 1851 r.) urodził się Konrad Prószyński, pisarz, wydawca, księgarz, działacz oświatowy, autor elementarzy i czytanek.

105 lat temu (19 lutego 1921 r.) w Paryżu została zawarta polityczna umowa francusko-polska. W razie zagrożenia ze strony Niemiec obydwaj

partnerzy zobowiązywali się do udzielenia pomocy wszelkimi siłami.

105 lat temu (28 lutego 1921 r.) w Kronsztadzie wybuchł bunt marynarzy Floty Bałtyckiej skierowany przeciw bolszewikom. Powstanie zostało krwawo stłumione przez Armię Czerwoną.

95 lat temu (12 lutego 1931 r.) po raz pierwszy dały się słyszeć słowa z rozgłośni watykańskiej.

85 lat temu (17 lutego 1941 r.) Gestapo aresztowało Ojca Maksymiliana Kolbego oraz czterech innych ojców z Niepokalanowa.

85 lat temu (26 lutego 1941 r.) władze niemieckie wydały zakaz – pod karą przymusowych robót lub aresztu – sprzedawania lub ofiarowania Żydom jakichkolwiek przedmiotów.

75 lat temu (8 lutego 1951 r.) w więzieniu na Rakowieckiej w Warszawie został zgładzony po fikcyjnym procesie major Zygmunt Szendzielarz „Łupaszko”, bohaterski dowódca 5. Wileńskiej Brygady AK.

45 lat temu (12 lutego 1981 r.) zostało powołane Tymczasowe Prezydium Krajowej Komisji Porozumiewawczej NSZZ „S”.

45 lat temu (17 lutego 1981 r.) władze PRL zarejestrowały Niezależne Zrzeszenie Studentów.

35 lat temu (23-24 lutego 1991 r.) odbył się III Krajowy Zjazd Delegatów „S”, w czasie którego przewodniczącym „S” został Marian Krzaklewski.

18 lutego 1996 roku odbyło się referendum uwłaszczeniowe, w którym zdecydowana większość Polaków (95,5 proc.) opowiedziała się za powszechnym uwłaszczeniem.

Marzec 2026

785 lat temu (24 marca 1241r.) Tatarzy najechali na Kraków i spalili niemal całe miasto.

225 lat temu (14 marca 1801 r.) Zmarł Ignacy Krasiński, biskup warmiński, najwybitniejszy pisarz polskiego oświecenia, zwany księciem poetów.

200 lat temu (17 marca 1826 r.) w Wiedniu zmarł Józef Maksymilian hr. Ossoliński. W 1817 r. we Lwowie ze zgromadzonych dotychczas zbiorów rodzinnych i osobistych utworzył instytut naukowy nazwany *Ossolineum*.

180 lat temu (4 marca 1846 r.) upadło Postanie Krakowskie.

85 lat temu (23 marca 1941r.) polskie lotnictwo (dywizjony bombowe 300 i 301) po raz pierwszy dokonało nalotu bombowego na Berlin.

85 lat temu (31 marca 1941 r.) niemieckie władze okupacyjne wydały zakaz działalności wszelkich stowarzyszeń religijnych.

80 lat temu (18 marca 1946 r.) na polecenie Stalina Kościół unicki czyli greckokatolicki został włączony do prawosławnej Cerkwi, która przejęła również unickie budynki sakralne.

75 lat temu (31 marca 1951 r.) stracono w więzieniu mokotowskim w Warszawie siedmiu członków IV Zarządu Głównego Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość” z prezesem ppłk. Łukaszem Cieplińskim na czele.

30 lat temu (8 marca 1966) komunistyczne władze odmówiły udzielenia zgody na przyjazd do Polski Ojca Świętego Pawła VI.

45 lat temu (8-9 marca 1981 r.) w trakcie krajowego zjazdu niezależnych organizacji chłopskich powstał Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”, którego przewodniczącym został wybrany Jan Kułaj.

45 lat temu (19 marca 1981 r.) w czasie sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy, poświęconej problemom rolnictwa, do gmachu wkroczyła milicja i pobiła zaproszonych na posiedzenie członków rolniczej „Solidarności”.

Wybrała Barbara Kwaśnik

W lutym 2026 pamiętamy

Światowy Dzień Życia Konsekwowanego – 2 lutego

30. Światowy Dzień Chorego – 11 lutego

59. Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu – 15 lutego – 21 lutego

W marcu 2026 pamiętamy

Narodowy Dzień Pamięci „Żołnierzy Wyklętych” – 1 marca

Narodowy Dzień Pamięci Polaków ratujących Żydów pod okupacją niemiecką – 24 marca

Narodowy Dzień Życia – 24 marca

Dzień Świętości Życia – 25 marca

Wypowiedź prezydenta RP Karola Nawrockiego podczas uroczystości 81. rocznicy oswobodzenia więźniów obozu Auschwitz-Birkenau

Szanowni Państwo, jesteśmy dziś w drodze, w drodze pamięci i prawdy historycznej. W tej drodze dzisiaj Prezydentowi Polski towarzyszą z jednej strony studenci Małopolskiej Uczelni Państwowej im. rotmistrza Witolda Pileckiego, z drugiej strony uczniowie XV Liceum Ogólnokształcącego z Katowic także im. rotmistrza Witolda Pileckiego.

Tego Rotmistrza Pileckiego, który był nie tylko uczestnikiem wojny polsko-bolszewickiej w roku 1920, ale w czasie II wojny światowej był jednym z najodważniejszych żołnierzy, jak mówią historycy. Tego Rotmistrza Pileckiego, który był ochotnikiem do niemieckiego obozu koncentracyjnego Auschwitz, na terenie którego dzisiaj się znajdujemy. I tego Rotmistrza Witolda Pileckiego, który z Auschwitz napisał raport. Raport, który jest jedną z najważniejszych książek literatury faktu odnoszącą się do zbrodni niemieckich w obozie koncentracyjnym Auschwitz.

To Rotmistrz Witold Pilecki swoim raportem wyznaczył także dzisiejsze obowiązki Rzeczypospolitej i obowiązki Polski, która jest w istocie kustoszem prawdy o niemieckich zbrodniach i kustoszem prawdy o ofiarach, które poniosły tutaj śmierć, a było ich ponad milion. Ta droga, którą dziś podążamy, przypominając prawdę historyczną, nie rozpoczęła się w Auschwitz.

Auschwitz pozostaje symbolem pełnego odhumanizowania, pełnego barbarzyństwa, było fabryką śmierci zorganizowaną przez Niemców.

Ale ta droga – i o tym powinniśmy pamiętać my, współcześni Polacy, ale także najważniejsze osoby na całym świecie – rozpoczęła się dużo wcześniej: w międzywojennych Niemczech, wcześniej niż w roku 1933, ale w roku 1933 w sposób wyraźny. To naród niemiecki poparł ideologię narodowego socjalizmu i pozwolił Adolfowi Hitlerowi dojść do władzy. To naród niemiecki i państwo niemieckie, a Trzecia Rzesza niemiecka była w istocie jedynym funkcjonującym wówczas państwem niemieckim, doprowadziło do tej zbrodni, którą znamy jako Holokaust. To naród niemiecki popierał Adolfa Hitlera – i w latach trzydziestych, i w czasie II wojny światowej – w sposób gremialny i entuzjastyczny. Tak, to zło niemieckich obozów koncentracyjnych i obozu koncentracyjnego w Auschwitz było złem państwowym. To w konkretnym państwie ideologia narodowego socjalizmu odnalazła swój dom.

Do tej tragedii, do tej zbrodni doszło także za sprawą tego, co działo się w latach trzydziestych, gdy Adolf Hitler i Trzecia Rzesza niemiecka przekraczały kolejne granice, także granice życia i śmierci. To oderwanie od chrześcijańskiej wrażliwości i zgoda na to, aby o życiu i śmierci nie decydował Bóg, tylko decydował człowiek. To praktyki eutanazyjne Trzeciej Rzeszy jeszcze przed rokiem 1939, w których przekraczała granice życia i śmierci, pozwalając na to, aby mordować tych, którzy według narodowych socjali-

stów na życie nie zasługiwali. Przekroczenie tej granicy to także rok 1939 i lata 1939–1941. Adolf Hitler w Obersalzbergu w czasie swojej mowy do oficerów Wehrmachtu mówił: „Bądźcie bezlitośni, bądźcie brutalni. Zniszczenie Polski jest waszym pierwszym zadaniem”.

Z jednej strony polityka appeasementu, z drugiej strony lata 1939–1941, kiedy Niemcy razem z Sowietami mordowali Polaków na Pomorzu, w Wielkopolsce w ramach akcji eksterminacyjnych AB, Intelligenzaktion. To wszystko sprawiło, że jeden z amerykańskich autorów i historyków, Richard Lukas, mówił o latach 1939–1941 jako o zapomnianym Holokauście.

Świat się przyglądał temu, co dzieje się w III Rzeszy. Świat się przyglądał temu, co dzieje się w Polsce w latach 1939–1941 – ginęli Polacy i później rozpoczął się Holokaust, ludobójstwo wymierzone w kierunku narodu żydowskiego.

A dzisiaj Auschwitz jest symbolem i dowodem z jednej strony bestialstwa, barbarzyństwa, narodowosocjalistycznej ideologii, która znalazła swój dom w konkretnym państwie, czyli w Niemczech. Ale jest także symbolem pewnej obojętności wobec śmierci niewinnych w ramach akcji eutanazyjnych przed rokiem 1939 i po roku 1939 i obojętności państw Europy Zachodniej na to, co działo się w Polsce w latach 1939–1941.

Tego symbolem jest także obóz koncentracyjny Auschwitz. Tego, że świat pozwolił na zbyt wiele i doszło do tej przerażającej tragedii, gdzie Niemcy zamordowali sześć milionów Żydów, a wśród nich trzy miliony obywateli przedwojennej II Rzeczypospolitej – tutaj mordując kobiety, dzieci, Żydów z całej Europy i z całego świata. Do Auschwitz mogło nie dojść, gdyby reakcja była odpowiednia dużo wcześniej, ale doszło, i dziś o tym pamiętamy i dziś o tym musimy przypominać.

Dziś jest 27 stycznia – Międzynarodowy Dzień Pamięci o Ofiarach Holokaustu. Wiąże się to z oswobodzeniem więźniów Auschwitz w roku 1945 – i tak tych siedem tysięcy osób, które żyły jeszcze w roku 1945, oswobodzenie i wolność zobaczyło w twarzach sowieckich żołnierzy. Natomiast poza murami obozu koncentracyjnego Auschwitz nie czekała na nich wolność, bo była to też twarz tych samych Sowietów, dzięki którym Adolf Hitler mógł w roku 1939 rozpocząć II wojnę światową i doprowadzić do tragedii Holokaustu. Bo to Hitler razem ze Stalinem rozpoczęli II wojnę światową. Była to twarz tego samego Sowietę, który po roku 1945 dalej mordował przedstawicieli państw Europy Środkowej

i Wschodniej, mordował także Polaków, którzy pragnęli wolności i niepodległości. W istocie było to oswobodzenie, wyzwolenie więźniów obozu koncentracyjnego Auschwitz dokonane przez tych, którzy do tej tragedii w roku 1939 także doprowadzili.

Na tej ścieżce pamięci, po której idzie dzisiaj ze mną młodzież, oddałem hołd z jednej strony Rotmistrzowi Witoldowi Pileckiemu, ale z drugiej strony chciałem też wyraźnie przypomnieć, że pierwszy transport, ten transport z Tarnowa, który trafił wówczas jeszcze do Oświęcimia, z 14 czerwca 1940 roku, był transportem 728 Polaków – więźniów z Tarnowa, często młodych chłopaków, 19–20-letnich, członków Związku Walki Zbrojnej, tych, którzy Niemcom nie chcieli się poddać. Tak, ten pierwszy transport był transportem Polaków i był to rok 1940. To pokazuje dokładnie, ile świat miał czasu na to, aby zareagować i aby do tej tragedii Holokaustu, do tej fabryki śmierci, do tego symbolu nigdy nie doszło.

Szanowni Państwo, to nasz obowiązek, obowiązek Rzeczypospolitej Polskiej, aby przypominać o tragedii Holokaustu, ale także aby przypominać o tym, co wydarzyło się przed rokiem 1939 i przed rokiem 1942.

Świat nie może być obojętny na to, co działo się po roku 1945 – tylko 15 proc. oprawców z obozów koncentracyjnych niemieckich odpowiedziało za mordy, które miały miejsce tutaj. Świat odwracał przez wiele lat głowę od tej strasznej tragedii i odpowiedzialności za to, co wydarzyło się w Auschwitz. Pamiętaliśmy po roku 1945 o ofiarach, ale zapomnieliśmy o sprawcach. Tyle dziś zachwyków słyszymy o tym, że po roku 1945 nie było wojny światowej, świat żył w pokoju. Organizacja Narodów Zjednoczonych funkcjonowała, a przez tyle dekad nie udało się doprowadzić do odpowiedzialności osób, które były odpowiedzialne właśnie za tę śmierć i za ten symbol, w którym dziś jesteśmy. Państwo niemieckie do dziś nie zapłaciło reparacji Polsce za zło II wojny światowej. Tak nie buduje się świata pokoju.

Za każdą zbrodnię i za każdą wojnę trzeba po prostu zapłacić i przeprosić. Wtedy dopiero będziemy mogli mieć poczucie, że wykonaliśmy swój współczesny obowiązek.

Wieczna pamięć Ofiarom Holokaustu, Żydom, którzy zostali zamordowani w obozie koncentracyjnym Auschwitz, przedstawicielom jednego narodu, a obywatelom wielu państw, także mojej ojczyzny, Rzeczypospolitej.

Nasz Dziennik, nr 24 (8495), 30 I 2026, s. 4

<https://www.prezydent.pl/aktualnosci/wypowiedzi-prezydenta-rp/wystapienia/prezydent-to-nasz-obowiazek-aby-przypominac-o-tragedii-holokaustu,114059>

Uderzenie w Naród

Prezydent RP Karol Nawrocki nie został powitany podczas oficjalnych uroczystości 81. rocznicy oswobodzenia niemieckiego nazistowskiego obozu koncentracyjnego i zagłady Auschwitz-Birkenau

– Jest to brak szacunku dla Polski i lekceważenie Prezydenta RP – mówi „Naszemu Dziennikowi” Wojciech Kolarski, sekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta RP.

Przywitanie Prezydenta RP na oficjalnych uroczystościach rocznicowych powinno być sprawą oczywistą. – Znajdujemy się w Polsce, w kraju, na terenie którego Niemcy podczas okupacji założyli i prowadzili zbrodniczy obóz, w kraju, który dziś pielęgnuje pamięć o jego ofiarach i upomina się o głoszenie prawdy na jego temat w świecie. (...)

Krzysztof Gajkowski, Nasz Dziennik, nr 24 (8495), 30 I 2026, s. 1-3

Wybrał Stanisław Waluś

Pomawiam Grabowskiego?

Przed sądem warszawskim toczy się proces, który wytoczył mi prof. Jan Grabowski o pomówienie. Oburzył się moim sformułowaniem w wywiadzie dla nieistniejącego już internetowego tygodnika TVP: „Grabowski nie jest żadnym badaczem, ale osobnikiem, który nienawidzi Polski i usiłuje ją pokazać w najgorszym świetle. Opowiada bzdury o setkach tysięcy Żydów mordowanych przez Polaków w czasie II wojny światowej”. (...)

Grabowski oskarżył mieszkańców Markowej, że po wymordowaniu przez Niemców rodziny Ulmów zabili chowających się u nich Żydów. W rzeczywistości ukrywali ich do końca wojny, o czym świadczą żyjący do niedawna ocaleni. (...)

Bronisław Wildstein, Sieci, nr 5 (687), 26 I – 1 II 2026, s. 5

Wybrał Stanisław Waluś

PS Warto przeczytać w tym samym numerze *Sieci* na s. 44-46, rozmowę Bronisława Wildsteina z Maciejem Walaszczykiem zatytułowaną „Holokaust jako broń polityczna”.

Ś T P

10 kwietnia 2010 – Smoleńsk

Tablica smoleńska na ścianie kościoła Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bielsku-Białej – 18 X 2024

**Miesięcznica katastrofy smoleńskiej.
Prezes Kaczyński o zakłócających przebieg
uroczystości.**

„Głoszą chwałę Władimira Putina”

Dziś [10 I 2026], w związku z kolejną miesięcznicą katastrofy smoleńskiej, prezes PiS wraz z politykami tego ugrupowania oddali cześć śp. prezydentowi Lechowi Kaczyńskiemu oraz wszystkim ofiarom tragedii z 10 kwietnia 2010 r. Jak zawsze pojawiła się grupa prowokatorów, którzy próbowali zakłócić przemówienie Jarosława Kaczyńskiego. (...)

<https://wpolityce.pl/polityka/750322-miesiecznica-smolenska-prezes-pis-glosza-chwale-putina>

Opracował Stanisław Waluś

**Intencje powierzone
Apostolstwu Modlitwy
przez Papieża Leona XIV na rok 2026**

Styczeń: O modlitwę Słowem Bożym

Módlmy się, aby modlitwa Słowem Bożym była pokarmem dla naszego życia i źródłem nadziei w następnych wspólnotach, pomagając nam budować bardziej braterski i misyjny Kościół.

Luty: Za dzieci cierpiące na nieuleczalne choroby

Módlmy się, aby dzieci cierpiące na nieuleczalne choroby i ich rodziny otrzymały niezbędną opiekę medyczną i wsparcie oraz nigdy nie traciły sił i nadziei.

Marzec: O rozbrojenie i pokój

Módlmy się, aby narody dążyły do skutecznego rozbrojenia, zwłaszcza nuklearnego, i aby światowi przywódcy wybierali drogę dialogu i dyplomacji zamiast przemocy.

Jak osiągnąć doskonały żal za grzechy – Odcinek 10

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus. Pozostajemy w temacie żalu za grzechy, bo jest to ważny temat. Dzisiaj powiem o dwóch rodzajach żalu.

O żalu doskonałym i żalu niedoskonałym. Być może znamy to z katechizmu, może jeszcze z nauczania ze szkoły. Przypomnę w takim razie, ale może dla niektórych to będzie nowość.

Jaka jest różnica między tymi dwoma rodzajami żalu? Nie chodzi o stopień żalowania, czyli że doskonale żałuję to, kiedy moje uczucia są jakieś tam gorliwsze do Pana Boga, czy w ogóle mocniej się staram, a niedoskonale to mniej nie. Tu chodzi o pobudkę, czyli do jakiego celu zmierza mój żal. Dlaczego ja żałuję? Skąd bierze się mój żal, krótko mówiąc? I dlatego jest to rozróżnienie.

Żal niedoskonały za pobudkę bierze tak naprawdę lęk przed piekłem, przed wiecznym potępieniem. Boję się po prostu konsekwencji moich grzechów. To jest tak jak dziecko, kiedy zbroi coś, zniszczy i tak naprawdę przyznaje się, bo wie, że np. sąsiad za chwilę przyjdzie i zaraz będzie kara jeszcze większa, bo jak skłamię, to jeszcze będzie większa i woli się przyznać. A więc ze strachu przed konsekwencjami. I to jest żal niedoskonały.

A żal doskonały różni się tym, że on jest ze względu na Pana Boga. Na to, że moimi grzechami ranię Pana Boga i Jego miłość. Właściwie niweczę miłość, którą on ma dla mnie.

I to jest żal doskonały, bo zwrócony w kierunku Pana Boga. Więc dalej kontynuując ten przykład, z dzieckiem i rodzicami, kiedy dziecko przychodzi i mówi o jakimś swoim przewinieniu, dlatego, że kocha rodziców i wie, że po prostu ten czyn był zły i chce się do niego przyznać. Niektórzy uważają, że żal doskonały to jest jakiś akt, który może tylko dla niektórych wybranych jest, świętych, którzy już postępują w tej drodze do doskonałości.

To jest nic bardziej mylnego. Naprawdę żal doskonały jest możliwy dla każdego człowieka, nawet dla dziecka, które przystępuje po raz pierwszy do spowiedzi świętej. Wystarczy się tylko do niego pobudzić, wystarczy, że właściwe pobudki wzbudzimy w naszej duszy.

I mam nadzieję, że staramy się o ten żal doskonały przed spowiedzią świętą, chociaż zaznaczę, że do ważności spowiedzi świętej wystarczy niedoskonały. A więc, jeżeli nie jesteśmy w sta-

nie wzbudzić doskonałego, to możemy przystąpić do spowiedzi z żalem niedoskonałym. Żal doskonały jest tylko potrzebny wtedy, kiedy człowiek umiera w stanie grzechu ciężkiego i nie ma przy sobie kapłana.

To, by mógł być pojednany z Panem Bogiem mimo to, musi wzbudzić w sobie żal doskonały. Ale to nie jest temat, dlatego dalej tego nie będę rozwijał, chcę tylko tutaj powiedzieć o takich różnicach, które są bardzo ważne oczywiście. Ale wracam do tego żalu doskonałego.

O niego zadbajmy, by nam towarzyszył przed spowiedzią świętą, o niego się troszczymy, wzbudzajmy właśnie takie akty, żeby to ten żal w sobie rozwijać, ze względu na miłość Bożą. I tutaj chcę powiedzieć, że tak naprawdę ten żal doskonały też ma stopnie, to nie jest tak, że żal doskonały albo się ma, albo się nie ma. Bo tak naprawdę, gdy wejdziemy głębiej, to żal doskonały też może być egoistyczny.

To znaczy, tak jak w przypadku niedoskonałego, myślę tylko o sobie, bo nie chcę być wiecznie potępionym, nie chcę cierpieć wiecznej kary, no to jest myśl tylko o sobie, ze względu na siebie. To tak w żalu doskonałym, mimo że zwrócony w kierunku Pana Boga, to też może być bardziej egoistyczny, bo ze względu na dobroć Bożą, dobrodziejstwa, którymi On mnie obdarza, a niekoniecznie musi to być taka czysta intencja, czysty żal zwrócony do Pana Boga, tylko i wyłącznie ze względu na Niego. I oczywiście o takie się staranie, o taki czysty, doskonały żal zwrócony w stronę Pana Boga tu chodzi.

Ale jeżeli go oczywiście teraz nie mamy, to się nie załamujemy. Mamy życie właśnie po to, po to mamy różne praktyki, po to Pan Bóg daje nam czas na ziemi, by właśnie tego się uczyć, by to nabywać, by taki żal w sobie wzbudzać. Dzisiaj chciałbym, abyśmy pomodlili się w intencji wszystkich grup Pro-Life.

Maryjo Królowo Polski, bądź z nami, czuwać nad każdym człowiekiem, nad każdą kobietą i nad każdym mężczyzną, nad każdym dzieckiem i to już poczętym w łonie matki. Czuwaj, czuwać nad każdym sumieniem i ucz nas czuwać. Ucz czuwać wszystkie sumienia na tej Ojczyściej Ziemi.

Niech nie stają się winne straszliwych grzechów. Niech żyją ze świadomością wszystkich Bożych przykazań, a zwłaszcza tego, które mówi nie zabijaj. Nie zabijaj dziecka poczętego w łonie matki.

Najświętsze serce Jezusa zmiłuj się nad nami.
Niepokalane serce Maryi, módl się za nami.
Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.
<https://www.youtube.com/watch?v=1C70wKLkDG8>

*Publikowane za zgodą autora ks. Piotra Budy.
Podał Jan Świtkowski*

1,5 % podatku na rzecz KIK dla wsparcia chrześcijańskiej kultury

Ustawa o działalności pożytku publicznego i wolontariacie podaje 34 cele, które można wspomóc półtora procentem, wśród nich kulturę. Nasza cywilizacja oparta na korzeniach chrześcijańskich powinna promować i dbać również o kulturę chrześcijańską.

Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach wspiera te działania zapraszając twórców promujących wartości chrześcijańskie m.in. na doroczne Dni Kultury Chrześcijańskiej, dzieciom przybliżamy kulturę chrześcijańską podczas corocznych Dni Dziecka, wydajemy biuletyny w wersji papierowej i elektronicznej, prowadzimy stronę internetową Klubu, dbamy też o działalność wydawniczą. Dziękujemy dotychczasowym Darczyńcom i prosimy wszystkich o wspieranie chrześcijańskiej kultury.

Aby przekazać 1,5 % należnego podatku na rzecz Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach, w zeznaniach podatkowych należy wpisać w odpowiedniej rubryce numer KRS:

KRS 0000068764

Jeśli wyrażicie Państwo zgodę na podanie nam danych osobowych, to z wdzięcznością prześlemy podziękowanie.

Prezes KIK w Katowicach

Andrzej Daniłowicz

Do członków i sympatyków KIK w Katowicach

Emeryci i renciści mogą w bardzo prosty sposób przekazać 1,5 proc. podatku na rzecz KIK w Katowicach. Jeżeli jesteś emerytem lub rencistą i nie masz obowiązku złożenia zeznania podatkowego oraz:

dostałeś roczne rozliczenie podatku PIT-40A, nie korzystasz z odliczeń, chcesz przekazać 1,5% podatku wybranej organizacji pożytku publicznego wystarczy, że złożysz PIT-OP w terminie do 30 kwietnia roku następującego

po roku podatkowym (w 2026 roku PIT-OP możesz złożyć najpóźniej do 30 kwietnia).

Jeżeli złożysz oświadczenie PIT-OP, będzie to oznaczać, że wyraziłeś zgodę na przekazanie kwoty w wysokości 1,5% podatku należnego.

Ponadto, jeżeli otrzymałeś od organu rentowego roczne obliczenie podatku PIT-40A i nie złożysz wniosku PIT-OP, organ podatkowy przekaże kwotę 1,5% podatku należnego na rzecz OPP wskazanej przez Ciebie we wniosku zawartym w zeznaniu, korekcie zeznania lub w PIT-OP za 2025 rok. W tym przypadku przekazanie kwoty 1,5% podatku należnego na rzecz OPP następuje na podstawie wniosku PIT-OP sporządzonego przez organ podatkowy za pośrednictwem portalu podatkowego (automatyczna akceptacja PIT-OP).

Można przekazać dar dla KIK w Katowicach

Dziękujemy osobom, które przekazały darowiznę na cele statutowe Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach w 2025 roku w zeznaniu podatkowym za rok 2025.

Darowizny na cele statutowe mogą zostać odliczone od dochodu w zeznaniu podatkowym za rok 2025 do 30 kwietnia 2026 r. Sposób odliczania darowizn podany jest poniżej.

Będziemy wdzięczni za przekazanie darowizn w bieżącym roku na cele statutowe Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach. Darowizny te będą mogły zostać odliczone w przyszłym roku w zeznaniu podatkowym za rok 2026.

Obecne przepisy podatkowe umożliwiają wpłatę darowizny na konto KIK w Katowicach i odliczenie tej kwoty od dochodu w rozliczeniu rocznym PIT. Odliczeniu podlegają darowizny do łącznej kwoty nieprzekraczającej 6% dochodu podatnika. Do limitu tego wlicza się sumę darowizn przekazanych na cele kultu religijnego, na cele pożytku publicznego dla organizacji prowadzących działalność pożytku publicznego (np. Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach) oraz na cele krwiodawstwa.

Warunkiem skorzystania z odliczenia jest odpowiednie udokumentowanie przekazania darowizny. Darowizna powinna zostać udokumentowana dowodem wpłaty na rachunek bankowy obdarowanego. Trzeba jednak pamiętać, że z takiego odliczenia skorzystają tylko osoby rozliczające się według zasad ogólnych oraz

ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych. Darowizny nie odliczą natomiast przedsiębiorcy, którzy wybrali opodatkowanie podatkiem liniowym (stawka 19%) lub kartą podatkową.

SPOSÓB WYPEŁNIENIA PRZELEWU

Dokonując przelewu darowizny, w rubryce nazywa odbiorcy wpisujemy:

Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach,
nr rachunku odbiorcy:

32 1050 1214 1000 0090 3030 8622

W miejscu tytułem wpisujemy:

Dar na cele statutowe

skarbnik Małgorzata Piechoczek

Krucjata Różańcowa za Ojczyznę

Codziennie przynajmniej jedna dziesiątka różańca, więcej informacji na stronie:

<http://krucjatarozancowazaojczyzne.pl>

Spotkania Sekcji Nauka-Wiara

Zapraszamy w drugie czwartki miesiąca o godz. 18 na spotkania do Domu parafialnego oo. Oblatów.

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/9-aktualnosci/40-program-kik>

Katowice-Koszutka, ul. Misjonarzy Oblatów MN 12, wejście od podwórza, sala na parterze.

Dyżury w siedzibie KIK i biblioteka KIK zawieszone do odwołania.

Dyżury Zarządu Komitetu PiS w Katowicach

Czwartek w godz. 16.00 – 18.00. 40-006 Katowice, ul. Warszawska 6/305. Wśród dyżurujących są: Piotr Pietrasz i Rajmund Rał – członkowie KIK w Katowicach.

Składki KIK w Katowicach: Od osoby pracującej 5 zł miesięcznie, co daje 60 zł na rok, od osoby niepracującej – 3 zł, co daje 36 zł na rok, wpisowe – 10 zł. Składki prosimy wpłacać przewodniczącemu sekcji lub na konto KIK w Katowicach: Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach Plac ks. Emila Szramka 2, 40-014 Katowice, konto ING Bank Śląski Katowice 32 1050 1214 1000 0090 3030 8622

Informacja o KIK w Internecie:

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl>

E-mail: kikkt@katowice.opoka.org.pl

*Cykl reportaży z miejsc, które zachwycają
a człowiek odczuwa Bożą obecność.*

Niedzica na Spiszu

1. Spisz Polski
2. Spisz Słowacki
3. Nowa Wieś Spiska
4. Rożniawa
5. Preszów

Spisz jest regionem historycznym obecnie znajdującym się na terenie Słowacji (3,5 tys. km²) i Polski (195,5 km²).

Spisz był już zasiedlony w paleolicie. W IX w. przybyli tu Słowianie zajmując część rzymskiej prowincji Panonia, przez którą przepływał Dunaj. Od IX w. Słowianie byli atakowani przez jedno z plemion ugrofińskich, które przybyło z okolic Uralu. Plemię to, na podbitych ziemiach zamieszkałych przez Słowian, utworzyło nad Dunajem Królestwo Węgierskie.

W 1002 r. Bolesław Chrobry pokonał Węgrów i przyłączył do swego państwa Spisz oraz większość dzisiejszej Słowacji. W XII w. na północnym Spiszu istniała polska Kasztelania Spiska. Na Spiszu osiedlali się Polacy, Niemcy, a od XV w. także Wołosi.

W 1412 r. król Polski Władysław Jagiełło pożyczył Zygmuntowi Luksemburskiemu królowi węgierskiemu i niemieckiemu 37 000 kop groszy praskich (ok. 7,5 ton czystego srebra).

Zygmunt Luksemburski był prawnikiem Kazimierza III Wielkiego króla Polski. Potem został królem Czech i cesarzem Świętego Cesarstwa Rzymskiego.

Pożyczka powinna być zwrócona w tej samej wysokości w miejscu, w którym jej udzielono, czyli na zamku w Niedzicy. Zamek w Niedzicy wtedy należał do Węgier. Polska w zastaw Polska otrzymała: 3 miasta, które poprzednio należały do Polski, 13 miast spiskich oraz 15 wsi spiskich. Do czasu zwrotu pożyczki te miasta i wsie miały należeć do Polski. W 1769 r. Austria zbrojnie zajęła Spisz, a po I rozbiórce Polski w 1772 r., Austria przekazała Węgrom, tereny oddane Polsce pod zastaw. Dotychczas pożyczka nie została zwrócona.

Po I wojnie światowej nastąpił rozpad Austro-Węgier. Podjęto starania o odzyskanie Spisza. Zorganizowano polską administrację na terenach zamieszkałych przez Polaków. W listopadzie 1918 r. w Lubowli ukonstytuowała się polska Rada Narodowa Spisza. Granica między Polską a Czechosłowacją miały zostać ustalane poprzez plebiscyt lub instytucje międzynarodowe. Pod koniec 1918 r. dawne tereny węgierskie podlegały Radzie Najwyższej konferencji wersalskiej, a dowódcą wojsk sprzymierzonych był francuski marszałek Ferdynand Foch.

13 stycznia 1919 r. francuski podpułkownik Fernand Vix, szef misji sprzymierzonych w Budapeszcie, oszukał Polaków. Powołał się na nieistniejący rozkaz marszałka Ferdynanda Focha i zażądał od rządu polskiego wycofania wojsk ze Spisza i Orawy. Polski rząd uwierzył oszuście i wycofał wojska ze Spiszu i Orawy, a opuszczone tereny 13 stycznia 1919 r. zajęły wojska czechosłowackie. Pomimo tego oszustwa, ppłk Fernand Vix w 1920 r. został mianowany pułkownikiem, a 1928 r. generałem brygady.

Podczas przygotowań do plebiscytu, 21.06.1920 r. został zamordowany Józef Wiśmierski, sekretarz Polskiego Komitetu Plebiscytowego z siedzibą w Spiskiej Starej Wsi. Józef Wiśmierski urodził się w 1871 r. w Wiśniczu. Był nauczycielem, profesorem szkoły realnej w Krośnie i profesorem Gimnazjum we Lwowie. W 1908 r. poślubił Marię Haber w kościele pw. św. Kwiryna w Łapszach Niżnych na Spiszu. W 1938 r. Polska odzyskała część Spisza.

1 września 1939 r. o godz. 5.00 trzy dywizje wojsk słowackich, sprzymierzone z Wehrmach-

tem, uderzyły na Polskę. Słowacy udostępnili Niemcom swoje lotniska oraz zagwarantowali niemieckim wojskom atakujących Polskę przejazd przez swoje terytorium.

Po drugiej wojnie światowej ZSRR zgodził się, aby w granicach Polski pozostały jedynie 14 spisane wsie: Dursztyn, Krempachy, Nowa Biała, Falsztyn, Frydman, Kacwin, Łapszanka, Łapsze Niżne, Łapsze Wyżne, Niedzica, Trybsz, Czarna Góra, Jurgów i Rzepiska.

1 I 2014 r. ze wsi **Niedzica** odłączył się przysiółek Zamek tworząc wieś **Niedzica-Zamek**.

Wieś została lokowana w XIV w. Pierwsza pisemna wzmianka o Niedzicy jest z 1320 r. i dotyczy sprzedaży wsi Janowi i Michałowi Berzewiczom. Kościół św. Bartłomieja z ok. 1320 r.

W głównym ołtarzu jest obraz św. Bartłomieja, męczennika, patrona kościoła. Na ramieniu ma własną skórę.

W latach 1563-1639 kościół pełnił funkcję zboru luterańskiego.

Św. Anna, Maryja i Jezus. Malarz Szymon Kawałski. XVIII w.

Niedzica. Zamek Dunajec z XIV w. Legenda o skarbie Inków.

Ruiny zamku w Czorsztynie nad Jeziorem Czorsztyńskim, widziane z zamku Dunajec w Niedzicy. Zaporowe **Jeziro Czorsztyńskie** jest użytkowane od 1997 r. **Zamek Czorsztyn** położony po polskiej stronie granicy z Węgrami był miejscem, gdzie zatrzymywali się polscy władcy jadący na Węgry.

Tekst i zdjęcia Antoni Winiarski. 2025 r.

Redagują: Barbara Kwaśnik, Jan Świtkowski, Stanisław Waluś – redaktor odpowiedzialny i prowadzący (s.walus@data.pl).

Adres pocztowy: Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach, 40-954 Katowice 2, skr. poczt. 376. Nakład: 125 egz.